

بِسْمِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ نَصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا شَيْئًا قُبَلَفَهُ كَمَا سَمِعَهُ مُرْقَاتُ ج (ص ۴۴۳)

ابن مسعود ؓ فرمايې چې ما د نبي کریم ﷺ څخه
اوریدلي دي چې ده مبارک فرمايل چې الله ﷻ دي هغه شخص
منور وگرځوي کوم چې زما څخه خبره واورې او پر هغه طريقه
بې (نور و ته) ورسوي .

حضرت نبي کریم ﷺ فرمايلي دي :

کوم سپی چې زما وامت ته د فائدي رسولو په خاطر د امر دين

خلو بښت احاديثه

په ياد کړي نو الله تعالی ﷻ به هغه د قيامت په ورځ فقيه را پورته کوي او
د قيامت په ورځ زه دده شفاعت کونکی او (د ده پر طاعاتو باندې) شاهد گرځم .

تأليف

مولوي احمد گل کندهاري

فاضل تخصص علامه بنوري ټاون کراچي

ناشر

اشرفيه مدرسه لومړۍ ناحيه کندهار

موبائل نمبر ۰۷۰۰۳۰۸۶۵۶

Ketabton.com

خلوېښت احاديثه

مؤلف : مفتي احمد گل صاحب

د نوموړي کتاب حقوق د مؤلف سره خوندي دي :

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم :	څلويښت احاديثه
د کتاب مؤلف :	مفتي احمد گل کندهاري
تصحیح کونکی :	فاضل تخصص علامه بنوري ټاون
کمپوز :	مولوي محمدرسول صاحب
تعداد :	محمدرسول سعيد
چاپ :	۰۳۰۰۳۸۹۰۲۹۸ (۰۰۹۲)
ناشر :	۱۰۰۰ عدد
	لومړی ځل چاپ
	جامعه اسلاميه اشرفيه
	لومړی ناحیه کندهار

د نوموړي کتاب فهرست

شمار	مضمون	صفحه
۱	د اعمالو دار و مدار پر نیتو باندې دي	۱
۲	د انسان فضیلت پر نورو باندې په تقوی او عمل صالح سره دی	۴
۳	د سنت مقدسه اتباع لازمه ده	۷
۴	د بدعت څخه ځان ساتل	۱۰
۵	توبه گناه محوه کوي	۱۴
۶	د بدو څخه راگرځول	۱۶
۷	د الله ﷻ رضا مندي د مور و پلار په رضامندي کي ده	۱۹
۸	د اولاد حق پر مور و پلار باندې	۲۲
۹	د ښو خلکو ناسته	۲۴
۱۰	د یوه مؤمن پر بل مؤمن حقوق	۲۷
۱۱	د یو مسلمان د بل مسلمان څخه تر درو ورځو زیات اړیکي شکول جواز نه لري:	۳۱
۱۲	رحم پر مؤمنانو باندې	۳۴
۱۳	پر ښځو باندې تر رحم کول	۳۶
۱۴	د نکاح فضیلت	۳۹
۱۵	ږیره پر ښوودل	۴۱

نمبر	مضمون	صفحه
۱۶	د حلال رزق کونښن کول	۳۳
۱۷	سلام اچول	۴۵
۱۸	غيبت سخته گناه ده	۴۸
۱۹	د ظلم څخه ځان ساتل	۵۲
۲۰	ځان ساتل د حسد ، بغض ، بدگمانې وغيره څخه	۵۳
۲۱	د بخل بد والی	۵۶
۲۲	د دنيا محبت	۵۸
۲۳	د مسلمان خطا ايستل	۶۰
۲۴	د جمعي دلمانځه پرېښودونکي منافق دي	۶۲
۲۵	د عکسو دفع کول	۶۳
۲۶	مرگ د هغه چا چي د جهاد تمنی يې هم نه وي کړې	۶۵
۲۷	د درود شريف فضيلت	۶۷
۲۸	فضيلت د طلب علم	۶۹
۲۹	د جماعت دلمانځه فضيلت	۷۱
۳۰	د خيرات او صدقې فضيلت	۷۳
۳۱	د مسجد تعظيم	۷۵
۳۲	د قرآن کریم فضيلت	۷۷
۳۳	د تقوا داره عالم فضيلت .	۸۰
۳۴	د خلگو په خاطر د الله ﷻ نافرمانی جائز نه ده	۸۳

نمبر	مضمون	صفحه
۳۵	ژوند يو لوی نعمت دی بې طاعاتو ضائع نسي	۸۵
۳۶	د نيوي غذا بونه د مؤمن لپاره رحمت دي	۸۷
۳۷	د اعمال صالحو طرفته سبقت وکړئ ځکه دفتنو خڅه د خلاصيدو يو لوی سبب دی	۸۹
۳۸	قيامت ته نږدې به پر دين عمل کولو والا داسي په تکليف وي لکه د اور سکروتي چي يې په لاس کي وي	۹۱
۳۹	د نبي کریم ﷺ مهم وصيتونه	۹۳
۴۰	د ذکر او ذاکر فضائل	۹۶
۴۱	د ذکر متعلق د حضرت امام رباني شيخ احمد فاروقي رحمه الله مبارك وينا :	۹۹
۴۲	د حضرت مولانا جلال الدين رومي رح رايه :	۱۰۰

«۱» د اعمالو دار و مدار پر نيتو باندي دي :

﴿ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ﴾¹

ترجمه : د ټولو کارو اعتبار په نيتو سره دی، يعنې د عمل ثمره او اعتبار په نيت سره دی .

لغات : أَعْمَالُ جمع دعمل ده، او عمل کار ته ويل کيږي .
نِيَّاتُ: جمع دنية، د زړه قصد او ارادې ته ويل کيږي .

فضيلت : امام شافعي رح دا حديث د علم دريمه حصه بولي
وجه داچې اعمال پر درې قسمه دی : د زړه عمل، د ژبي
عمل او د اعضاوو عمل.²

علامه ابن دقيق العيد فرماي چي دا حديث علماؤو په ثلث
الاسلام سره ملقب کړی دی.³

صاحب ابوداؤد سليمان ابن اشعث ستيجستاني رح نصف
فقه بللی دی .⁴ حضرت امام صاحب رح دا حديث شريف
خلورمه د علم بللی دی .

¹ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لَا إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ..... الخ. رواه شيخين.

² فتح الباري، مرقات ج ۱ ص ۴۲.

³ فتح الباري ج ۱ ص ۱۰.

⁴ فتح الباري ج ۱ ص ۱۱.

عبدالرحمان بن مهدي رح فرمايې چي څوك دكتاب د
تصنيف اراده وكړي هغه شخص دي په دغه حديث سره
شروع كوي .

دگناه كار په نيت سره نه سميرې .

عبادتونه دوه قسمه دي : (۱) مقصودي عبادتونه لكه كلمه
، لمونځ، روژه، حج او زكات ددغه مقاصدو اصل صحت
پر نيت باندي موقوفه دی . (۲) هغه عبادتونه چي د بل
عبادت لپاره واسطه وي لكه اودس، پوتیده دعورت او
داسي نور، ددغه اعمالو ثواب په نيت سره زياتيږي اصل
صحت يې په نيت پوري نه دی تړلی .

په يوه عمل كښي ډير نيتونه كيدلای سي پرنيت باندي يې
ثواب دی لكه نكاح : نيت داتباع سنت، نيت د اولاد صالح،
نيت دځان دپاكدامنۍ وغيره پر نيت باندي ثواب سته .

د حديث د راوي مختصر حالات (خليفه راشد) :

د حديث راوي حضرت عمر بن خطاب ؓ دی، كنيت يې ابو حفص
دی نسبا قريشي دی، تر ۴۰ نارينو او ۱۱ ښځو وروسته د نبي كريم ﷺ
د دعاء په برکت په اسلام مشرف سوی دی، حضرت ابوبكر صديق
ؓ په خپل ژوند كښي دی مبارك خليفه گرځولی دی . د حضرت
مغيره غلام ابولؤلؤ د چهارشنبې په ورځ ۲۶ ذوالحجه ۲۳ هـ په مدينه

منوره کي دسهار دلمانځه تر مخه دی مبارک په خنجر ووهی او په
اول محرم باندي ده مبارک د دنیا څخه سترگي پټي کړې، دده مبارک
عمر ۶۳ کاله وو، د خلافت موده یې لس کاله شپږ میاشتي وه ،
حضرت صهیب ؓ د جنازې لمونځ ورکړی او د نبی کریم ﷺ په حجره
مبارکه کي دفن دی .
روایات احادیث دده مبارک څخه ۵۳۹ دی .

﴿٢﴾ د انسان فضيلت پر نورو باندي په تقوى او عمل صالح

سره دى :

﴿ اَنَّ رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ قَالَ لَهُ اِنَّكَ لَسْتَ بِخَيْرٍ مِّنْ اَحْمَرٍ وَلَا اَسْوَدَ اِلَّا اَنْ تَفْضُلَهُ بِتَقْوٰى ¹ ۱﴾.

ترجمه : نبي كريم ﷺ و ابوذر غفاري رضی الله عنه ته وفرمايل چي ته نه يې بهتره پر سره رنگ والا (انسان) باندي او نه پر تور رنگ والا (انسان) باندي ، مگر دا چي ته بهتري پيدا کړې (پر بل انسان باندي) په تقوا سره .

لغات : اَحْمَرُ: سور رنگ ته وايي جمع يې اَحَامِرُده، او مَوْنُث يې حُمْرَاء ده .

اَسْوَدَ: دباب (س) څخه تورسوی مَوْنُث يې سُوْدَاء ده .
تَفْضُلُهُ : د باب (س) څخه باقي پاتيدل، د باب (ن) څخه بهتره کيدل.

بِتَقْوٰى: د الله ﷻ له خوفه دهغه دفرمان موافق عمل کوي .

تسريح : په حديث مقدسه کي يو قانون ذکر دی چي دانسان فضيلت پر ظاهري شکل وصورت باندي نه دی بلکه د

فضيلت مدار پر ديني اخلاقو، عمل صالح او تقوا سره دی ، په يو حديث^۱ کي ذکر دي چي عمل صالح او تقوی نه لري په نسب سره مخته نسي تللای چي فلان سيد دی، فلان قريشي دي، البته وروسته تر عمل صالح او تقوی بيا په نسب سره ډير مخته ځي ځکه چي بنياد يې طلايې دی .

د تقوی درې مرتبې دي :

(۱) کمه مرتبه د تقوا داده چي د کفر او شرک څخه ځان وساتي .

(۲) ميانه مرتبه د تقوی داده چي د گناه څخه دمنهياتو څخه د شريعت مقدسه ځان ساتي .

(۳) اعلى او افضله مرتبه د تقوی داده چي د ذات الهي جل و علا سره هميشه حضور لري . او د غير الله څخه فارغه وي يعني فکر يې په غير الله سره نه وي بند .^۲

حالات مختصره ابو ذر رضي الله عنه :

نوم يې جندب، ابوذر يې کنيت او مسيح الاسلام يې لقب وو، په اول کي د اسلام په مکه مکرمه کي يې اسلام راوړی دی، واقعه د اسلام يې مشهوره ده په آخر د عمر کي يې روښتان ټوله سپين سول، د غزوه خندق وروسته يې ټوله عمر د نبي کریم ﷺ په خدمت

^۱ مشکوة ج ۱ ص ۲۲ .

^۲ مرقات ج ۹ ص ۳۹۳ .

کښې تیر کړی دی، تر مخه په قبيله غفار کښې وو، حضرت ابوذر
 فقیر، زاهد او تاریک دنیا وو او ډیرې دردناکې واقعې یې دي،
 د حضرت عثمان ؓ په امر ده خپله مقام زېده اختیار کي هلته یواځي
 وو یوه کور والا ورسره وه، تر وفات وروسته یوه یمني قافله را
 روانه وه او په هغه قافله کي حضرت عبدالله بن مسعود ؓ وو هغه
 راغلی د غسل، جنازې او دفن کارونه یې ورسره کړه، د احادیثو
 روایتونه دده مبارک څخه ۲۸۱ دي.

﴿٣﴾ د سنت مقدسه اتباع لازمه ده .

﴿مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي﴾¹

ترجمه : کوم چا چي زما د طريقې څخه اعراض (سرغړونه) وکړه هغه زما څخه نه دی .

لغات : رَغِبَ د باب (س) څخه رُغْبَةً عَنْهُ، اعراض کول، رُغْبَةً فِيْهِ ، خوښول .

سُنَّتِيْ : خصلت، عادت، طبيعت ، جمع يې سُنَنُ رَاخِي .

تسريح : شريعت مقدسه د ذات الهي ﷻ او د نبي کریم ﷺ د

حکم وروسته هيڅ قسم اختيار مؤمن ته نه دی ورکړی

بلکه د الله جل جلاله او د نبي کریم ﷺ د حکم نه منلو په

صورت کي نافرمانه او اعراض کونکی دی چي دا

روگرداني سبب د گمراهي گرځي ، البته اعراض بيا فرق

لري د فرضو څخه اعراض، د واجب څخه اعراض، د سنت

مؤکده څخه اعراض، بيا دا اعراض دوه قسمه دی يو

دادی چي انکار لري بل انکار نه لري عمل نه پر کوي

تفصيل يې دادی : د فرض منکر کافر دی، د واجب او سنت

مؤکده منکر فاسق دی او بيره د کفر پر سته، که د فرض

انکار نه وي عملي يې ترك کړی وي دې ته فاسق وايي او
 بيره د کفر پر سته لکه لمونځ نه کونکی ، دواجب تارک
 فاسق دی د سنت مؤکده تارک د نبي عليه السلام د
 شفاعت څخه دمحرومي مستحق گرځي او حرام قطعي ته
 نږدې عمل دی .¹

حاصل دا چي اعراض د نبي کریم ﷺ د سنتو څخه سبب
 دگمراهۍ دی يا ډيره گمراهي يالې، الله ﷻ دي ټولو
 مسلمانانو ته اتباع د سنت نصيب کړي . آمين .

حالات راوي حضرت انس :

انس يې نوم او ابو همزه يې کنيت دی، دپلار نوم يې ابوطلحه دی،
 لس کاله يې د نبي کریم ﷺ خدمت کړی دی تر لس کاله تر مخه پيدا
 سوی دی، نبي کریم ﷺ چي مدينې منورې ته تشریف راوړی دده عمر
 لس کاله وو ابوطلحه ﷺ نبي کریم ﷺ ته د خدمت لپاره پيش کړي او
 نبي کریم ﷺ قبول کړی ، حضرت ابوبکر صديق ﷺ دی د بحرين
 عامل مقرر کړی . ۱۲۸۶ احاديث دده مبارک څخه نقل سوي دي . نبي
 کریم ﷺ ده لره د ډير مال، ډير اولاد، او د ډير عمر د دعاء سره
 دمغفرت دعاء کړې ده ، د اولاد ډير والی يې دومره وو چي ۹۸
 اولاده ده مبارک په خپل لاس دفن کړي دي او زراعت او مالداري يې

¹ حسامي ص ۵۹ . حاشية الطحطاوي ص ۵۱ .

په کال کي دوه فصله حاصلات کول او همدارنگه يې د اولاد کيفيت وو، عمر يې هم اوږد وو، ده مبارک به فرمايل چي د عمر څخه ستړی سوم اوس د مغفرت په اميد يم چي د نبي کریم ﷺ د دعاء اخري جز دی، حضرت عمر ؓ دی مبارک بصري ته د احاديثو او فقهې د معلم په صفت وليږي، په ۱۰۲ هجري کال کښي دی مبارک هلته وفات سو او همدی آخري صحابي وو.¹

¹ روضة الطالبين ص ۴۸۷.

﴿٤﴾ د بدعت څخه ځان ساتل :

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ وَفَّرَ صَاحِبَ بِدْعَةٍ فَقَدْ
أَعَانَ عَلَى هَدْمِ الْإِسْلَامِ ﴾

ترجمه : کوم شخص چي د بدعتي تعظيم وکړی نو په
تحقيق سره هغه د اسلام په نړولو کي کومک وکړی .

لغات : وقر: دباب تفصيل څخه تعظيم کول .

بدعة : نوی شی، جمع بدع ده باب فتح څخه معنی
ایجادول بیله نمونې یو شی جوړول .

هدم : د باب (ض) څخه ماتول نړول .

تعريف بدعت : بدعت په اصطلاح شرح کي هغه کار ته وايي

چي په خير قرون په زمانه کي نه وي او سلف (صحابه،

تابعين تبع تابعين) د هغه و طرف ته د عمل کولو لپاره

محتاج وي هغو دغه کار نه وي کړی اوس يې يو شخص د

ثواب په نيت وکړي دغه عمل ته بدعت وايي لکه نفل

لمونځ په جماعت باندي صحابه کرامو نه دی کړی سره د

دې چي دوی و دې ته محتاج وه چي عبادت په بڼه طريقه

باندي وسي چي ثواب يې ډیر سي ، يا نور نوي کارونه چي

دغه تعريف پر صادق وي نو دغه ته بدعت وايي^۱. په بدعت شرعي کي حسن نسته بلکه هر فرد يې قبيح دی هم دغه قول د حضرت امام رباني رح دی په دغه مذکوره تعريف سره دانوی طرز د سکونت اسباب لکه الماری، کوربچې، فرش وغيره داخو هم د نبي عليه السلام په زمانه کي نه وه اوس سته نو دې ته بدعت نه وايي ولي د ثواب نيت نسته، همدارنگه وسائل لکه لمانځه ته په موټر کي تلل وغيره، همدارنگه قيام مدارس، فنون صرف نحو وغيره ټوله دبدعت څخه وتلي دي دغه اعمالو ته بدعت نه ويل کيږي که څه هم د نبي عليه السلام په زمانه کي نه وه اوس سته او هم د ثواب په نيت دي مگر دبدعت تعريف نه پر صادقوي په تعريف کي دبدعت داقيد و چي دصحابه کرامو[ؓ] به ودغه عمل ته ضرورت وو، او دغه فنونو وغيره ته ددوئ مبارکانو ضرورت نه وو ځکه دي ته بدعت نه وايي که څه هم دثواب په نيت وي.

نو دهر عمل چي دبدعت تعريف صادق سي دغه عمل ته بدعت ويل کيږي او دغه سپی ته بدعتي ويل کيږي مثال لکه په بعضو ځايو کي تر اذان دمخه او وروسته په زوره اواز صلاتونه ويل، او همدارنگه په هر ملک کي مختلف بدعتونه

^۱ توضيحات شرح مشکوٰۃ ج ۱ ص ۳۶۰.

وي په شريعت مقدسه كي هيڅ اصل نلري ، حق تعاليٰ ﷻ دى
ټوله مسلمانان ددغه ضلالت او گمراهي څخه وساتي .

تشرېح : د بدعت كونكي د تعظيم مختلف قسمونه دي مثلاً
چي دى راسي دده لپاره ولاړ سي يا په مجلس كي يو ښه
ځاى وركول يا خدمت يې كول وغيره .¹

هدم الاسلام : د بدعتي تعظيم د بدعت تعظيم دى او دبدعت
په تعظيم كښي دسنت تحقير دى او دسنت تحقير داسلام
و عمارت ته نقصان دى .²

خرابي دبدعت : حضرت امام مالك رح فرمايې چي چا بدعت
وكړى نو دى داسي پوهيدلى دى چي نبي كريم ﷺ په
رسالت كي (نعوذبالله) غلطې كړې ده (دغه زما عمل ثواب
لري ده مبارك نه دى كړى نه يې امر كړى دى) .

بله خرابي د بدعت داده چي بدعتي سړى ددغه عمل څخه
توبه نه كاږي ولي دى يې ثواب بولي هغه په شريعت كي
هيڅ اصل نه لري ، په يوه روايت كي ذكر دي چي ابلس
وويل چي زه خلك په گناه هلاك كړم ، دوى زه په توبه

¹ توضيحات شرح مشكوة ج ۱ ص ۳۶۰ .

² مرقات شرح مشكوة ج ۱ ص ۳۹۴ .

هلاک کړم وروسته بیا ما په دغسي عمل اخته کړه چې
توبه نه کارې. ¹

بل دا چې : د بدعت په ذریعه سره سنت پاتیرې ځکه چې
ته کوم کار کوې هم په دغه کار کېني سنت طریقه هم سته
هغه ستا څخه پاته سول . الله ﷻ دي مسلمانان د بدعاتو
څخه وساتي ، د هر نیک عمل په کولو کې به پوښتنه کوئ
چې په شریعت کې اصل لري که یا ؟

¹ الترغيب والترهيب .

﴿٥﴾ توبه گناه محوه کوي

﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلْتَّائِبُ
عَنِ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ﴾¹

ترجمه د حضرت عبدالله ﷺ څخه روايت دی چي رسول الله ﷺ
و فرمايل: توبه کونکی د گناه څخه داسي دی لکه گناه چي يې نه
وي کړې.

لغات: أَلْتَّائِبُ: توبه کونکی، تاب دباب نصر څخه: متوجه
کیدل.

أَلَذَّنْبُ: گناه، جمع د ذُنُوبٍ، جمع الجمع يې ذُنُوبَات.
تشریح: ملا علی قاري رح فرمايې چي بنده دتوبه په ذريعه
باندي ذات الهي ﷻ ته رجوع کوي نو د دوو حالاتو څخه به
خالي نه وي اول دا چي گناه بالکل محوه کړي، دوهم دا چي
ثواب ورکول کيږي ليکن که گناه يې محوه نسي په دواړو
صورتو کي ثواب لري. مولانا محمد منظور نعماني رح
فرمايې د توبې په ذريعه بنده دالله ﷻ محبوب گرځي او د گناهو
داغ يې هم ليري کيږي لکه حديث (كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ).

په حديث شريف کي ذکر دی ټوله بني آدم خطاوي لري ليکن

بهترین خطا کونکی هغه دی چي توبه کونکی وي.¹

د توبي لپاره شرائط : علامه آلوسي په تفسير روح المعاني کي او شيخ محي الدين ابو ذکريا نووي په شرح مسلم کي د توبي ۳ شرائط ذکر کړي دي :

(۱) د گناه څخه پوره جلا سي .
(۲) پر گناه ندامت قلبي وي ، د زړه د اخلاصه پر دغه گناه پنبېمانه وي .

(۳) پوخ عزم يې وي چي بيا داسي گناه نه کوم .

حالات راوي حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله عنه:

نوم يې عبدالله کنيت يې عبدالرحمان دی ، مسعود يې د پلار نوم وو ، ام عبد يې د مور نوم وو . په اول کي يې چوپاني کول تر يو واقعي وروسته مسلمان سو بيا يې ټوله زندگي د نبي کریم صلي الله عليه وسلم په خدمت کي وقف کړه ، يو ځل يې حبشې ته او بيا يې مدينې منورې ته هجرت کړی دی . دی مبارک رئيس مفسرين دی د فقه حنفي دار و مدار دده مبارک پر رواياتو دی . تعداد د حديثو يې ۸۴۸ دی . عمر مبارک يې تر شپيتو کالو زيات دی په ۲۳ هـ کال کي وفات سوی دی ، حضرت عثمان رضي الله عنه د جنازې لمونځ ورکړی ، د حضرت عثمان بن مظعون رضي الله عنه په بغل کي په جنت البقيع کي دفن سوی دی .

¹ مشکوٰۃ ج ۱ ص ۲۰۴ .

﴿٦﴾ د بدو څخه راگرځول :

﴿مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ﴾¹

ترجمه: کوم څوک چې ستاسو څخه یو بد کار وويني نو هغه دي په لاس سره دا بد کار منع کړي، که ده دومره طاقت نه درلودی نو بیا دي یې په ژبه سره منع کړي، او که یې دومره طاقت هم نه درلودی نو بیا دي یې په زړه کې بد وبولي او دغه (آخري درجه) د ایمان هغه کمزوري درجه ده.

لغات: فَلْيُغَيِّرْهُ: بدلول.

أَضْعَفُ: ډیر کمزور، ضِعَافٌ او ضِعْفَاءٌ یې جمع ده.

مُنْكَرٌ: شرعي بد. بیده: په لاس سره.

فَبِقَلْبِهِ: په زړه سره.

فَبِلِسَانِهِ: په ژبه سره.

تشریح: په دغه حدیث شریف کې د ایمان درې درجې ذکر سوي دي:

اول: داچې غلط کار وويني نو په لاس دې منع کوي مگر

¹ عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ قَالَ مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا الخ مشکوۃ ج ۲ ص ۴۳۶.

دا منع کول شرائط لري هغه دا چي دی به قدرت لري مثلاً
د کور مشر، استاذ، آمر وغيره وي .

دوهم : داچي يو غلط کار وويني په خوله به يې منع کوي
ليکن ددغه منع کولو لپاره ۵ شرطونه په فتاوی
عالمگیری کي راوړي دي.¹

دریم : چي يو بد کار وويني خپله به مخ ځيني اړوي او په
زړه کي به بد ځيني وړي که يې په زړه کي هم بد نه ځيني
وړل نو دده په ايمان کي شک سته .

حکم دمنع : که حرام کار وو منع يې واجب ده که په شريعت
کي يو شی واجب وي امر يې هم واجب دی که سنت وي امر
يې هم سنت دی که فرض وي نو امر يې هم فرض دی، مگر
دا قانون هغه وخت دی چي دمخاطب څخه ستا دا يقين
وي چي دی خبره قبلوي که دا يقين نوو نو بيا يې ويل
واجب نه دی بل داچي دا منع هغه وخت واجب ده چي
دفتني او فساد بيره نه وي که دفتني او فساد احتمال وو
نو بيا به نه ورته وايي .

علامه قطب الدين په شرح دمشکوة کي وايي : چي امر په

¹ فتاوی عالمگیری باب کراهية ص ۳۵۳ ج ۵ .

نيكو سره كول او د بدو څخه راگرځول يواځي د حاکم کار نه دی بلکه دهر نارينه، بنځينه، او غلام کار دی.¹

په سورة انفال ۲۵ آية کي هم وضاحت دی چي دهغه دفتنې څخه ځان وساتئ چي ظالمانو لره خاص ده ، يعني که تاسو د بدو څخه منع ونه کړئ دغه فتنه او مصيبت پر تاسو هم واقع کيږي (که څه هم تاسي صلحاء او نيکان ياست) .

حاصل داچي د بدو په منع کولو کښي به سستي نه کوئ که نه دا نه منع کولو والا هم په عذاب مبتلا کيږي.²

په احاديثو مبارکوو کښي بله خرابي د نه منع کولو دا ذکر سوې ده چي کوم عذاب پر گنهکار راځي هغه عذاب پر نه منع کولو والا باندي هم راځي ، او بيا د دغه نه منع کولو والا دعاء د عذاب د دفع لپاره هم نه قبليري.³

اول به اصلاح د خپل کور څخه شروع کوئ او خپل کور والا به د بدو څخه راگرځوئ . الله ﷻ دي مسلمانانو ته د ځان، کور او ټولو اصلاح په ښه طريقه ورنصيب کړي .

¹ مظاهري ج ۱ ص ۶۴۷.

² سورة انفال آية ۲۵.

³ مرقات ج ۹ ص ۳۳۰.

﴿٧﴾ د الله ﷺ رضا مندي د مور وپلار په رضامندي کي ده :

﴿ رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَى الْوَالِدِ وَ سَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ ﴾¹

ترجمه : د الله ﷺ رضامندي د پلار په رضا مندي کښې ده
او د الله ﷺ ناراضي د پلار په ناراضي کي ده .

لغات : رَضِيَ : خوشحاله کيدل .

سَخَطُ : ناراضه کيدل .

سوال : په دغه حديث کښې د پلار ذکر سته د مور ذکر ولي
نسته ؟

جواب : په بعضو رواياتو کي ذکر دي چي د مور حق زيات
دی د ۳ وجوهاتو پر بناء، لهذا چي د پلار دومره حق وي نو
دمور په طريقه اولی پکښې دخل دی حکه چي هغه زياته
حقداره ده .

په فتاوی هندیه کښې راغلي دي چي په احترام او تعظیم
کښې پلار د مخه دی او په خدمت او نعمتو ورکولو کي
مور د مخه ده .¹

¹ عن عبد الله بن عمر قال : قال رسول الله ﷺ رَضِيَ الرَّبُّ الخ . مشکوة ج ۲ ص ۴۱۹ .

په يو حديث شريف كښې ذكر دي چي نبي كريم ﷺ فرمايې
 : كه يو نيك اولاد مور وپلار ته يا يواځي يوه ته په نظر د
 رحمت وگوري الله ﷻ ددغه كتلو په وجه د حج مقبول ثواب
 وركوي ، صحابه كرامو وفرمايل چي كه يو شخص د
 ورځي سل واري ورته وگوري نو هم دسلو حجو ثواب
 وركوي؟ نبي كريم ﷺ وفرمايل : هو، الله اكبر و اطيّب.²
 په يوه حديث شريف كښې د يو صحابي پر سوال باندي
 نبي كريم ﷺ وفرمايل چي : هو پس له مرگه هم ستا پر ذمه
 باندي د مور پلار حق سته :

(۱) د دوى لپاره دعاء او مغفرت غوښتل .

(۲) دوى چي دچا سره وعده كړې وي يا يې جائز وصيت
 كړى وي هغه پوره كول .

(۳) هغه دوستان چي د مور وپلار په واسطه يې قرابت وي
 د هغو سره صله رحمي كول او د دوى د شناختو سره د
 شريعت په حدودو كي احترام او عزت وركول.³

1 فتاوى عالمگيري ج ۵ ص ۳۶۵.

2 مرقات ج ۹ ص ۱۵۹.

3 مرقات ج ۹ ص ۱۵۱.

(۴) نبي کریم ﷺ فرمایې که چا دمور وپلار یا دواړو زیارت د جمعې په ورځ کاوه دغه شخص ته به بخښنه وسي او دالله ﷻ په نزد به په نیکانو کښي حساب سي . حق تعالی ﷻ دي ټولو مسلمانانو ته دمور اوپلار خدمت او احترام ورنصیب کړي. آمین یارب العلمین

د حضرت ابن عمر ؓ مختصر حالات :

نوم یې عبدالله کنیت یې ابو محمد دی، د حضرت عمر ؓ مبارک زوی دی تر حضرت عمر ؓ د مخه یې ایمان راوړی دی همیشه به د نبي کریم ﷺ په خدمت کي وو ، دامام احمد ح د مذهب د احکامو بناء دده مبارک پراقوالو ده.

په ۶۵ هجري کال کي په تسطاط نامي ځای کي وفات سوی دی، د جنگ په وجه خلگ دباندي نسوای راوتلای ځکه یې دی مبارک په کور کي دفن کړی .

۷۰ احادیث دده مبارک څخه را نقل سوي دي .

﴿٨﴾ د اولاد حق پر مور او پلار باندې :

﴿مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاضِرُّهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَصَاجِعِ﴾.¹

ترجمه : تاسي خپل اولادو ته دلمانځه حکم کوي کله چي دوي د اوو کالو وي، او دوي دلمانځه دنه کولو په سبب وهي کله چي دوي دلسو کالو وي، او په دغه وخت کي د دوي د پروتي بستري سره ورجلا کړي .

لغات : أَبْنَاءُ: جمع دابن په معنی د زوی.
الْمَصَاجِعُ: جمع مَصْجَعُ د خوب ځای. ضجع د فتح څخه پر بغل پروتل .

تشریح : په شریعت مقدسه کي د اولاد ډیر حقوق پر پلار سته د پیدائش څخه تر بلوغ پوري اولاد مختلف حقوق لري البته دوه حقوق یې ډیر مهم دي اول : د عقیدې جوړول، دوهم : د عبادات ور زده کول. په خاصه توگه دلته په حدیث شریف کي دلمانځه متعلق بیان دی چي کوچنی کله د اوو کالو سي دلمانځه حکم ورته کوي يعني اول به

¹ عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده قال : قال رسول الله ﷺ مُرُوا أَوْلَادَكُمْ الخ . مشکوٰۃ ج ١ ص ٥٨.

يې ورزده كوي بيا به يې جماعت ته بياباست په هغه
 صورت كي چي دمسجد ادا ب يې زده وي . او كه يې عمر
 لسو كالو ته ورسيدى بيا يې هم دلمانځه پابندي نه كول
 نو وهل (دشريعته په حدودو كي) به وركوي چي تر بلوغ
 تر مخه دلمانځه عادي وگرځي، او دغه عادت دجماعت
 دلمانځه مفسرين فرمايې چي په قبر او حشر كښې د الله ﷻ
 د عذاب څخه سبب د لوړ خلاصون گرځي ، او كه چيري
 خداى مه كړه يو پلار د اولاد اوماتحت كوم څوك چي وي
 دلمانځه او عقيدې او نورو ديني امورو متعلق پلټنه نه
 كوي د آخرت په ورځ دده څخه سوال كيږي .
 په حديث شريف كي راغلي دي چي «الْكُلُّمُ رَاعٍ الْخ» د هر
 سړي څخه د هغه چاپوښتنه كيږي چي دده تر سرپرستۍ
 لاندې وي او ددغه كوچني كه عقیده خرابه سول يا يې ترك
 دعباداتو كاوه سبب دخرابۍ يې پلار كيږي ځكه چي ده
 كوښښ نه دى كړى او كه يې كوښښ وكړى ليكن دكوښښ
 سره اولاد خراب سو بيا پر پلار باندي گناه او عذاب نسته
 ، او دا اولاد د كوچنى والي حقوق زموږ په رساله (تحسين
 النكاح) كي بايد وكتل سي .

﴿٩﴾ د ښو خلگو ناسته :

﴿وَالْتَوَدُّ إِلَى النَّاسِ نِصْفُ الْعَقْلِ﴾¹

ترجمه: د ښو خلگو سره شناخت کول نیم عقل دی.

لغات: اَلْتَوَدُّ: محبت کول، شناخت کول.

النَّاسُ: خلگ.

اَلْعَقْل: هغه نور چي غیر حسي شی په محسوس سي،
عُقُول يې جمع ده د ضرب د باب څخه ده معنی عقلمند
کیدل.

تشریح: دښو خلگو سره شناخت نیم عقل دی په دې خاطر
چي یو ښه مشوره درکوي ددین یا دنیا متعلق او پوره
هوښیاري په دنیا کي داده چي سړی د حلال کسب کوښښ
کوي چي حلال رزق پیدا کړي دا پوره عقل مندي ده او د
آخرت لپاره په عبادتو کي د اخلاص کوښښ کوي د
اخلاص دوه رکعتي عبادت تر زور رکعاتو یې اخلاصه
افضل دی.

او همدارنگه په حدیث شریف کښي راغلي دي چي که

¹ عن ابن عمر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ الاقتصاد في النفقة نصف المعيشة والتودد إلى الناس نصف العقل وحسن السؤال نصف العلم. مشکوة ج ٢ ص ٢٠٤.

چيري سم صالح همنشينه نوو نو يوازي به ژوند کوي.¹
 ځکه چي بد همنشينه په عرف، عادت او شريعت کي لوی
 دتباهي سبب دی .

امام غزالي رح فرمايې چي : سړی شناخت د يو چا سره
 کوي نو د پنځو خبرو مراعت به کوي :

(۱) عقلمند به وي ځکه د بې عقلۍ اثر يې پر ملگري لويږي.

(۲) د بنو اخلاقو خاوند به وي .

(۳) فاسق به نه وي .

(۴) بدعتي به نه وي (چي په دين کي نوي خبري پيدا کوي)

(۵) محب د دنيا به نه وي.²

حضرت امام فخر الدين رازي رح فرمايې چي هر مجلس
 تاثير لري د ۸ قسمه خلکو ناسته ۸ قسمه شيان پيدا کوي:

1. د اغنياؤو سره ناسته حب د دنيا پيدا کوي ، هغه
 اغنياء چي حب د دنيا لري ځکه حب د دنيا د هري خطا
 سر دی او په انسان کي ناشکري پيدا کوي .

2. د فقراؤو سره ناسته شکر په انسان کي پيدا کوي .

¹ مشکوة ج ۴ ص ۴۱۴

² احیاء العلوم ج ۲ ص ۲۴۶.

3. د سلطان سره ناسته سختي د زړه، تکبر او محبت د منصب پيدا کوي .

4. د بنځو سره بې اندازې ناسته جهل او شهوت پرستي پيدا کوي .

5. د کوچنيانو سره ناسته په انسان کي بازي او مخسري پيدا کوي .

6. د فاسقينو سره ناسته په انسان کي دلاوري پر گناهو پيدا کوي .

7. د علماؤو سره ناسته شوق پر طاعت باندي پيدا کوي

8. پر علم باندي دعمل کونکو علماؤو سره ناسته دعلم زياتوالي پيدا کوي.¹

امام رباني رحمه الله فرمايې چي د اولياؤو سره ناسته کبريت احمر دی ، د آخرت ياد او دالله ﷻ سره محبت پيدا کوي. حضرت مولانا رومي رح فرمايې:²

هم نشين اهل معنی باش تا	هم عطا يابي و هم باشي فـتا
گر تو سنگ صخره مرمر شوي	چون بصا عبدل رسي گوهر شوي

¹ تفسير کبير ج ۱ ص ۲۰۱.

² مثنوي ج ۱ ص ۲۶، ۲۱.

﴿١٠﴾ د يوه مؤمن پر بل مؤمن حقوق :

﴿لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سِتٌّ خِصَالٌ يَعُودُهُ إِذَا مَرِضَ وَيَشْهَدُ إِذَا مَاتَ وَ يُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ وَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ وَيُشَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ وَيَنْصَحُ لَهُ إِذَا غَابَ أَوْ شَهِدَ.﴾¹

ترجمه : د يو مؤمن پر بل مؤمن باندې شپږ حقه دي :

- (١) كله چي يو مسلمان ناروغ سي بل به يې پوښتنه كوي.
- (٢) كله چي مسلمان مړ سي په جنازه كي به يې گډون كوي.
- (٣) كله چي ده ته دميلمستيا بلنه وسي ميلمستيا به قبلوي.
- (٤) كله چي يو دبل سره يوځای سي نو سلام به ور اچوي.
- (٥) كله چي يو مسلمان و ترچي (او الحمد لله ووايي) د هغه جواب به ور كوي (په یرحمك الله سره). (٦) يو مؤمن به دبل مؤمن خير خواه وي كه دا بل مؤمن حاضر وي كه غائب.

لغات : خِصَال : جمع د خَصْلَة ده .

يَعُودُهُ : د نَصَر د باب څخه معنی پوښتنه دمريض كول.
يَشْهَدُ : د سَمِعَ د باب څخه معنی حاضریدل ، شاهدي ور كول . د باب مفاعله څخه : لیدل .

¹ عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ للمؤمن الخ . مشكوة ج ٢ ص ٣٩٧ .

يُجِيبُهُ : د باب افعال څخه معنی قبول ، جواب ورکول .
دَعَا: د نصر د باب څخه معنی بلنه .

لَقِيَہُ: د سمع د باب څخه معنی یو ځای کیدل .

يُشَمِّتُهُ : د تفعیل د باب څخه معنی د ترچي والا جواب ورکول .

يُنْصَحُ: د فتح د باب څخه معنی یې خیر خواهي ده .

تشریح: یو مؤمن پر بل مؤمن باندي ۶ شرعي حقوق لري :

1. د قریبانو، دوستانو او همسایگانو د مریض پوښتنه به کوي . په حدیث شریف کي ذکر دي چا چي د مریض پوښتنه وکړه سهار یا ماښام او یا زره ملائکي دده دمغفرت دعاء کوي ، که سهار پوښتنه وکړي تر ماښامه دعاء ورته کوي او که ماښام پوښتنه وکړي نو تر سهاره پوري دعاء ورته کوي .

2. د یو مؤمن میلستیا به قبلوي ، میلستیا که د واده وي که د بل شي چي انسان ته عذر نه وي دا مسنون طریقه ده چي قبلوي به یې او بیله عذر نه قبلول په حدیث شریف کي سخت منع راغلې ده ، البته که ده لره عذر وو نو بیا معاف دی .

که چيري د واده یا میلستیا په ځای کي غیر شرعي

کارونه وه لکه ساز، عکسونه ، فلمونه وغیره او دی خبر
وي نو بیا به هغه ځای ته نه ورځي او که چیري دی ناخبره
ورغلی وروسته معلومه سول چي دلته نارواوي دي نو
دغه ورتلونکی که عام سړی وي نو حکم دادی که یې دمنع
طاقت پر شرعي طریقه درلودی منع به یې کوي که یې
طاقت نوو نو د ډوډۍ تر وخته به کښېني او که په ډوډۍ
کي هم دغه نارواه عمل وي نو بیا به ډوډۍ هم نه خوري .
او که چیري دغه ورتلونکی عالم وي نو دغه عالم لره د
ډوډۍ تر وخته ناسته هم نه ده رواه یا به یې منع کوي او
که یې نسو منع کولای نو بیا به ځي ، نن سبا اکثره ودونه
پر دغه طریقه دي ډیر احتیاط پکار دی .¹
3. سلام به وراچوي ، ددې هم تفصل تیر سوی دی .
4. که یو مؤمن وترچي او الحمدلله ووايي نو پر
اوریدونکي باندي واجب کفایي دي چي جواب به په
يَرْحَمُكَ اللَّهُ ورکوي تردرو ځلو پوري .
5. که چیري یو مؤمن مړ سي جنازې ته به ورځي داهم
واجب کفایي دی .

¹ الفتاوى الهندية ج ٥ ص ٣٤٣ . هداية ج ٤ ص ٤٥٣ .

6. یو مؤمن به د بل مؤمن خیر غوښتونکی وي که هغه حاضر وي که غیر حاضر ، کوم شی چي د ځان لپاره خوښوي هغه به د بل مؤمن لپاره هم خوښوي، او کوم شی چي د ځان لپاره بد گڼي هغه به د بل مؤمن لپاره هم بد گڼي.¹

د حضرت ابوهريرة ؓ مختصر حالات :

نوم يې عمر، ابوهريرة يې کنيت دی . خانداني نوم يې عبدالشمس وو نبي کریم ﷺ يې نوم په عمر ور بدل کړ. د خيبر په کال مسلمان سو، د نبي کریم ﷺ سره به هميشه ملگری وو، وخت دملاقات يې کم مگر شوق د احاديثو يې ډير زيات وو. (۵۳۷۴) احاديث دده مبارک څخه نقل سوي دي
په سنه ۵۱ هـ کي د ۷۸ کالو په عمر يې وفات کړی دی، وليد د جنازې لمونځ ورکړی دی .

رضي الله عنهم اجمعين .

﴿١١﴾ د یو مسلمان د بل مسلمان څخه تر درو ورځو زیات اړیکي

شکول جواز نه لري :

﴿ لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ

ثَلَاثٍ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ ۚ ﴾¹

ترجمه : هېڅ مسلمان لره دا جائز نه ده چي هغه د خپل

مسلمان ورور سره تر درو ورځو زیات قطع تعلق وکړي که

چا دغسې وکړه او پر همدغه خوابدتیا مړ سو نو هغه به

جهنم ته داخل سي .

لغات : يَهْجُرُ: پرېښودل، قطع تعلق.

أَخ: ورور.

النَّار: اور.

تشرېح : شریعت مقدسه د انسان د طبیعت مراعت کړې دی

چي په درې ورځي کي دانسان درد خلاصیږي او یا کمیږي

. البته د یو دیني غرض په خاطر تر درو ورځو زیات

خوابدیدل هم جواز لري مثلاً یو سړی بې عقیدې وي یا بې

دینه وي لیکن ددغه خوابدی په وخت کي به کناره کشي

هم پر سمه طریقه وي یعنی غیبت یا عیب جویي به یې نه

¹ عن أبي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ قال: لا يحل الخ. مشکوة ج ٢ ص ٤٢٨.

کوي ، او دغه خوابدتيا به د نفس په خواهش نه وي .
 خرابي د قطع تعلق : يوه سزا خو په دغه حديث کي ذکر ده چي امام
 توربشتي رح فرمايې چي دخول د اوريې پر ځان واجب کړي .¹
 په يو بل حديث شريف کي راغلي دي : چي د دوشنبې او
 جمعي په ورځ د جنت دروازي خلاصي وي او په بل روايت
 کي راغلي دي چي په دغه ورځو کي پر ذات الهي ﷺ
 باندي اعمال پيشيږي نو ذات الهي ﷺ د هر مؤمن مغفرت
 کوي مگر دغسي دوه مؤمنان چي عداوت سره لري
 مغفرت يې نه کيږي .²
 او په يو بل روايت کي ذکر دي چي د روژې اعمال يې هم
 معلقه پاته وي ترڅو چي خوابدتيا د منيځه ولاړه نسي .
 په يو حديث شريف کي ذکر دي چي د دوو خوابدو په مينځ
 کي چي هر يوه اول سلام واچوي هغه شخص بهتره دی او
 که يوه درې ځله سلام واچوي مگر بل جواب ورنه کړي نو
 دخوابدتيا ټوله گناه پر جواب نه ورکونکي ده .³

¹ مرقات ج ۹ ص ۲۳۸ .

² مرقات ج ۹ ص ۲۳۴ .

³ مرقات ج ۱ ص ۲۳۸ .

تنبيه : كه چيري يو شخص سره دطبعيت موافقت نلري
نو تعلق دي ورسره كم كړي، داسي نه چي سلام ورسره بند
كړي دا سخته گناه ده او همدا عمل زموږ په خلكو كي ډير
زيات سته . الله ﷻ دي ټولو مسلمانانو ته ددغه گناه څخه
نجات ور په برخه كړي . آمين.

﴿ ۱۲ ﴾ رحم پر مؤمنانو باندی :

﴿ لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسُ ¹ ﴾

ترجمہ : اللہ ﷻ رحم نہ کوي (کامل رحم) پر هغه چا باندی
چي هغه پر خلگو باندی رحم نہ کوي .

لغات : رَحِمَ : مهرباني کول، دباب سمع څخه دی .

تشریح : پر عامو مؤمنانو باندی به بل مؤمن شفقت، رحم
او حسن ظن لري ، که چیري یو مؤمن په نارواه یا گناه
اخته وي د اصلاح فکر به یې کوي په ښه اخلاقو سره
به دغه گنهکار شخص د بدو څخه منع کوي لکه چي
مخکي په حدیث نمبر ۶ کي ذکر سول، او همدارنگه
به په پته الله ﷻ ته دعاء کوي چي یا الهي ته هدایت
ورنصیب کړه ، مقصد دا چي هیڅ یو مؤمن ته به په
حقارت او سپک نظر نه گوري .

په یو بل حدیث مبارک کي ذکر دي : چي نبي کریم ﷺ
فرمایي : یو مؤمن به پر بل مؤمن ظلم نه کوي او نه به یې
ذلیله کوي او نه به یې سپکوالی کوي ځکه چي تقوا دلته

¹ عن جریر بن عبد الله قال : قال رسول الله ﷺ لا یرحم الخ . مرقات ج ۹ ص ۱۶۱ .

ده، نبي کریم ﷺ زړه ته اشاره وکړه او دا اشاره يې درې ځله وکړه.¹

لهذا لازمه ده چي څوک پر هر مؤمن شفقت ولري او دهر مؤمن عزت، قدر او احترام ولري د ايماندارۍ په خاطر .
 زموږ ځيني خلگ د ځينو خلگو څخه دگناه په خاطر د هغه سپک والی کوي دا ښه کار نه دی بلکه د هغه د اصلاح کوښښ به کوي ، په سپک والی او بد وړلو سره نور هم دغه سړی د دين څخه متنفر کيږي .

﴿١٣﴾ پر بنځو باندي ترحم كول :

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ ﴾¹

ترجمه : نبي كريم ﷺ فرمايې : چي يو مؤمن نارينه دي د مؤمني بنځي سره بغض نه کوي که چيري دده په نظر ددغه بنځي يو عادت يا خصلت بد اوناخوبنه وي نو يو بل خصلت به يې بيا بنه اوخوبن وي .

لغات : يَفْرُكُ : دباب سمع څخه معنی يې بغض ده .

کره : دسمع دباب څخه ناخوبنه .

تشریح : يعني خاوند لره مناسبه نه ده چي د خپل کور والا څخه نفرت وکړي ځکه چي دانسان ټول عادات نسي سميدلای که يې اخلاق بد وي خو بنه اخلاق هم لري .

د فرك لفظ د ميړه او بنځي تر مينځ نفرت ته ويل کيږي .

خلاصه دا چي پر بنو اخلاقو به دي نظر وي او پر بدو اخلاقو به صبر او تحمل کوي .

په يو بل حديث مبارك کي ذکر دي چي نبي كريم ﷺ فرمايې

چي ښځه د پوښتنې د کاره هډوکي څخه پيدا ده سيده کيږي نه ، که يې ته سيده کوې نو ماتيرې او ماتېدل دښځې طلاق دی .

نبي کریم ﷺ فرمايې : استوصوا بالنساء خيرا ، دښځو متعلق چي ما کوم دخير وصيت کړی دی (چي د دوی سره ښه کوئ) هغه وصيت قبول کړئ ، يعني ظلم، بې ځايه وهل بدسلوکی وغيره مه ورسره کوئ.¹

په يو بل حديث شريف کي ذکر دی چي په تاسو کي بهترين شخص هغه دی چي د خپل اهل (کوروالا، کوچنيانو، دوستانو، خدمتگارانو) په حق کي بهترين وي.²

مگر زموږ پښتانه د الله ﷻ پر دغه کمزور مخلوق (ښځه) باندي څومره ډول ډول زيادتي او خيانتونه کوي يا په جوړه کي ښځي ورکوي يا يې خرڅوي وغيره .. دا ټوله اعمال د شريعت مقدسه او د نبي کریم ﷺ د طريقې څخه خلاف اعمال دی ، ددې نتيجه به په قبر او حشر کي

¹ مشکوة ج ۲ ص ۲۸۰.

² مشکوة ج ۲ ص ۲۸۱.

معلوماتي . نور د ښځي او ميره تر مينځ حقوق زموږ په
رساله (تحسين النكاح) كې ملاحظه كولاى سئ .
البته چي دښځي سره به صبر او تحمل كوي دا يوازي په
كورني ژوند كښي دي كه چيري ښځي د شريعت څخه
خلاف ورزي كول مثلا بې ستري وغيره نو بيا به يې نه
پريږدي بلكه پابندي به پر لگوى .
الله ﷻ دي ټول مسلمانان د دغه مظلوم قوم د حق تلفى څخه
وساتي . آمين .

﴿ ۱۴ ﴾ د نکاح فضیلت :

﴿ إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ نِصْفَ الدِّينِ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي نِصْفِ الْبَاقِي ﴾¹

ترجمه : کوم بنده چي نکاح وکړي نو هغه نیم دین پوره کړی ، ده لره پکار ده چي دپاته نیم دین په باره کي دحق تعالیٰ ﷻ څخه وښیري .

لغات : تَزَوَّجَ : دباب تَفَعَّلَ څخه ، معنی یو ځای کیدل مگر دلته د نکاح په معنی دی . اسْتَكْمَلَ : باب استفعال پوره کیدل . نِصْفَ : نیم . الدِّينَ : په لغت کي لار او روش ته وایي ، او په اصطلاح کي اصولي احکامو ته وایي چي جزئیاتي پر بناء وي او هم دغه ته ملت وایي د کلیاتو ، جزیاتو یا اصولو فروع مجموعې ته شریعت وایي .

تشریح : په انسان کي دوه داسي خواهشات سته چي دا احتمال سته چي په ټوله دین کي دفساد سبب وگرځي :
(۱) د نس خواهشات چي همیشه د ښه خوړو فکر کوي .

(۲) شهواني خواهشات چي همیشه په دې فکر کي وي چي هر ځای یو ښائسته ښځه وي باید دده په نکاح کي وي ، د نکاح

¹ عن انس قال قال رسول الله ﷺ إذا تزوج الخ . مشکوٰۃ ج ۲ ص

په ذريعه سره يې شهواني شوق پوره كيږي، لهذا د نصف دين حفاظت خو وسو او د باقي نيمايي دين تكمله به په عباداتو، ښه افعالو او ښه اعمالو سره پوره كيږي.

(۲) د حلال رزق طلب به کوي چي دا بنسټ د عباداتو دی.

نکاح په شريعت مقدسه کي يو لوړ سنت عمل دی، کله نکاح فرض وي، کله واجب وي، کله سنت وي، کله مکروه وي او کله حرام گرځي، تفصيل يې زموږ په رساله (تحسين النکاح) کي ملاحظه کړئ.

البته نکاح د نصف ايمان يا نصف دين مرتبه لري انسان پاکدامنه کوي، په احاديثو مقدسو کي ډير فضائل ذکر دي او دا طريقه مسنونه د انبياء کرامو عليهم السلام ده، او همدارنگه يو لوی انعام دی ډيري فائدي پکښې دي، مگر ځيني خلگ لوی خيانت کوي ښځي يې کښېنولي وي په نکاح يې نه ورکوي او سپين سري سي، د يو غلط غرض په خاطر چي يا ميراث راڅخه يونسې يا يې غټ ولور مقصد وي يا وايې چي زما سيال نه راپيدا کيږي نو دی به د آخرت په ورځ د الله ﷻ په حضور کي ددغه خيانت جواب ورکوي او دا ديو انسان سره لوی خيانت دی.

﴿ ۱۵ ﴾ ډیره پریښودل :

﴿ خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ أَوْفِرُوا اللَّحْيَ وَأَخْفُوا الشَّوَارِبَ ^۱ ﴾

ترجمه : د مشرکینو څخه مخالفت وکړی: ډیره اوږدوی او بریتونه پرې کوی .

لغات : أَوْفَرُ : د باب ضرب څخه معنی زیاتول .

اللحی: جمع د اللحية په معنی د ډیره .

أَخْفُوا: د بریتو په پرې کولو کې مبالغه کول .

تشریح : د مشرکینو دا عادت وو چې ډیره یې خریله او دمجوسیانو دا عادت وو چې ډیره یې تر موټ کوچنۍ کوله، او بریتونه یې اوږدول ، شریعت مقدسه د هغه برخه خلاف حکم کړی دی چې ډیره اوږدوی او بریتونه کوچني کوي.

علماء کرام فرمایي: چې په دغه حدیث سره ثابتې سول چې د کفارو د خصوصي عاداتو څخه به مخالفت کوی مشابهت به په عاداتو کې نه ورسره کوي ، اوبل دا چې ډیره واجب ده او د واجب پریښودل گناه کبیره ده ، لهذا ډیره خړول یا تر مټ کمول حرام کار دی .

^۱ عن ابن عمر رضي الله عنهما قال قال رسول الله ﷺ خالفوا الخ مشكوة ج ۲ ص ۳۸۰ .

د حضرت عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہ دا عادت وو چي ترمت زیاته
 ږیره یې پرې کول ، او په ترمذي شریف کي ذکر دي چي
 نبي کریم صلی اللہ علیہ وسلم هم تر مت زیاته ږیره د شاوخوا د اطرافو څخه
 پرې کول .

ږیره پرېښودل د یو لك خلیرویشته زره انبیاء کرام علیهم
 السلام عادت اوسنت دی ټوله صحابه کرامو رضوان الله
 تعالیٰ علیهم اجمعین ږيري درلودې ، او د څلورو امامانو
 (امام اعظم، امام شافعي، امام مالک، امام احمد بن محمد
 بن حنبل رحمۃ الله علیهم اجمعین) په نزد یو موټ ږیره
 پرېښودل واجب ده.¹

نو د داسي یو ټینگ سنت څخه مخالفت کول لویه بد
 بختي ده ، زموږ په هیواد کي اوس دا مصیبت ږیر عام
 سوی دی د ځوانانو څخه علاوه سپین ږيري هم په دغه
 مصیبت اخته دی ، الله عزوجل دي ټول مسلمانان د دغه
 مصیبت څخه خلاص کړي . آمین .

¹ د احنافو کتابونه : فیض الباري ج ۴ ص ۳۸۰ ، بذل المجهود ج ۱ ص ۳۳ ، اشعة
 المعات ج ۱ ص ۱۳۰ ، او داسي نور . د امام مالک کتاب الابداع في منار الابتداع ،
 دامام شافعي کتاب : کتاب الام . دامام احمد بن محمد بن حنبل کتاب شرح
 المنتهي . جواهر الفقه ج ۲ ص ۴۲۴ .

﴿١٦﴾ د حلال رزق کوښښ کول :

﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ جَسَدٌ غُذِيَ بِالْحَرَامِ^١﴾

ترجمه : هغه بدن به وځنت ته داخل نسي چي دهغه پرورش په حرام (مال) سره سوی وي .

لغات : غُذِيَ : د نصر د باب څخه ، په معنی د خوراک ورکول . جَسَدٌ : بدن انساني او جمع يې أَجْسَادُ دی .

تشریح : د حديث شريف مطلب دادی چي که يو شخص حرام مال و خوري او هغه مؤمن وي د جنت و هغه لوړ مقاماتو ته نسي داخلیدلای ، او که حرام مال حلال وبولي نو بالکل جنت ته نسي تللای ، يا دا چي حرام خوره مؤمن جنت ته نسي داخلیدلای ترڅو چي د حرام مال د خوړلو سزا ونه څکي .

فقهاء کرام فرمایې : که چاته دا معلومه سي چي ددغه شخص مال اکثره حرام دی نوددغه شخص میلمستیادي نه قبلوي ، کله بیا داسي وي چي مال خو نه دی حرام لیکن میلمستیا یا واده داسي وي چي د ډوډۍ پر وخت عکاسي کوي یا سرود وي نو دغه ډول ډوډۍ به هم نه خوري او دغسي واده یا میلمستیا ته به بالکل څوک نه ځي . پوره تفصیل په هدایة جلد ۴ کي موجود

^١ عن ابي بکر ؓ ان رسول الله ﷺ قال : لا یدخل الخ . مشکوة ج ۱ ص ۲۴۳ .

دی . اوپه حدیث نمبر ۱۰ کي تیر سو .

مسئله : که چیري حرام شی و خوري بیا وروسته خبر سي نو قی کوي به یې ، حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه یو ځل دغسي قی وواهه چي ده مبارک ته معلومه سول چي دا مال حرام دی .^۱

مسئله : که چا حرام مال خوړلی وي نو ددې کفاره څه ده ؟ د زړه په اخلاص سره به توبه او استغفار کوي او الله پاک ﷻ ته به زاري او دعاء کوي چي معاف کړل سي .

مسئله : که دیو چا سره حرام مال وو دغه حرام مال به بيله د ثواب د نیته پر مسکینانو باندي خیراتوي .

مسئله : کوم سپری چي کاروبار کوي د خپل کاروبار معلومات به کوي چي په شریعت مقدسه کسې دا زما کاروبار جواز لري کنه ، دامعلومات پر ده باندي فرض دی .

د عباداتو د قبلیدو بنیاد پر حلال رزق باندي دی ، په یوه روایت کي حضرت عبدالله بن عباس رضی الله عنه نقل کوي چي دهغه چا لمونځ نه قبلیري چي دده نس په حرامو سره ډک وي ، همدارنگه دعاء یې هم نه قبلیري .^۲

^۱ احیاء العلوم ج ۲ ص ۱۲۸ .

^۲ احیاء العلوم ج ۲ ص ۱۲۸ .

﴿ ۱۷ ﴾ سلام اچول :

﴿ اَلْبَادِيُّ بِالسَّلَامِ بَرِيٌّ مِّنَ الْكِبَرِ ﴾¹

ترجمه : اول سلام اچونکی د تکبر خخه خلاص دی .

لغات : اَلْبَادِي : اول کونکی ،

بَدَاء د فتح د باب خخه دی معنی یې شروع کول دي .

بَرِيٌّ : د فتح ، سمع او کرم د باب خخه معنی یې نجات حاصلول .

اَلْكِبَرُ : غرور ، د کرم د باب خخه په مرتبه کي لوړوالی ، دنصر

او سمع د باب خخه : په عمر کښې لوړ والی .

تشریح : کله چي دوه مسلمانان په یوه حالت یا دواړه سواره وي

یا دواړه پر پښو وي چي سره مخامخ سي هر یوه چي اول سلام

اداء کړی نو هغه د تکبر خخه ليري دی ، یا الله ﷻ دده د زړه

خخه تکبر باسي ددغه عمل په وجه .

د تکبر تعریف : تکبر دې ته وايي : چي مقابل خلگ سپک و بولي

او ځان دکمالاتو خاوند وبولي او نور دکمالاتو خاوند ونه

بولي ، او نورو ته سلام ادا کول د ځان توهين بولي . تکبر ډیره

سخته گناه ده په قرآن کریم او احادیثو

مقدسو کي یې ډیر بدوالی راغلی دی .

¹ عن عبد الله ان النبي ﷺ قال : البادي الخ . مشكوة ج ۲ ص ۴۰۰ .

د سلام احکام: سلام اداء کول سنت کفایې دی او جواب یې واجب کفایې دی.^۱ یعنې په یوه ټولۍ کې که یو نفر سلام اداء کړي نو سنت اداء سول او که چیرې یو سړی یوې ټولۍ ته د مسلمانانو سلام ادا کړي او په هغو کې هم یو سړی جواب ورکړي نو د ټولې ټولۍ غاړې د واجب څخه خلاصې شوې.

نبي کریم ﷺ ډیر تاکید کړی دی چې سلام عام کړئ ځکه دا د مسلمانانو په مینځ کې د الفت او محبت سبب ګرځي.

که دوه نفره سره یو ځای سول نو اول به څوک سلام ادا کوي؟ لوړ سړی به وکښته ته سلام اداء کوي مثلاً تیریدونکي سړی و ولاړ یا ناست سړي ته، کشر و مشرته، او که مشر یې کشر ته اداء کړي هم صحیح ده د نبي کریم ﷺ څخه دا عمل ثابت دی، یو سړی چې پر دابه (سواري) سپور وي هغه به و پیاده ته سلام اداء کوي او که دواړه پیاده وه نو حکم یې پورته ذکر سو.

سلام چونکه یو دعاء ده نو ځکه کافر ته به سلام نه اداء کوي ځکه چې کافر لره دعاء نسته بلکه د ضرورت په وخت کې به نور الفاظ استعمالوي.

او همدارنګه سلام او جواب دواړه به په خوله اداء کوي نه په لاس یا په ګوتو باندې، ځکه دا دیهودو او نصاراوو عادت و

^۱ مرقات ج ۸ ص ۴۲۹.

و. البته که یو څوک لیږي وي نو سلام خو به په خوله اداء کوي او په لاس که اشاره وکړي چي ما سلام اداء کړي نو بیا پرواه نلري ، او همدارنگه جواب د سلام هم په خوله واجب دی په لاس کفایت نه کوي .

سلام اچول په شروع دمجلس او په آخر دمجلس کي اچول پکار دي .^۱ السلام عليكم ورحمة الله و بیل افضله دي ، سلام عليكم هم صحیح دی مگر افضله هغه لوړ دی .

په بعضو ځایو کي به سلام نه اچوي :
۱: په مسجد کي به سلام نه اچوي ځکه چي خلگ په عبادت مشغول وي .

۲: په مجلس کي دتدریس به سلام نه اچوي .

۳: په مجلس کي د ذکر به سلام نه اچوي .

۴: په غسل خانه او اوداسه په ځای کي او داسي نور دغسي نامناسبه ځایو کي به سلام نه اچوي . په دغه مذکوره صورتو کي که چا سلام واچاوه جواب یې نه دی لازم .

مسئله : که نامحرمي ښځي سلام واچاوه که ځوانه ښځه وه جواب به نه ورکوي که سپین سري وه بیا به په زوره جواب ورکوي .^(۱)

﴿ ۱۸ ﴾ غیبت سخته گناه ده :

﴿ الْعَيَّةُ أَشَدُّ مِنَ الزَّنا ² ﴾

ترجمه : غیبت کول تر زنا ډیر سخت دی .

لغات : اشد : د ضرب د باب څخه معنی یې سختیدل .

تعریف د غیبت : غیبت و دې ته وایې چې د یو شخص په عدم موجودګي کې دده متعلق یو داسې خبره وکړې که چیرې دغه شخص دا خبره واورې نو خوا یې بدیزې که چیرې دا عیب په دغه شخص کې وي، او که چیرې دا عیب په دغه شخص کې نه وي نو دې ته بهتان ویل کیږي .

تشریح : په مذکوره حدیث شریف کې غیبت تر زنا بد بلل سوی دی، وجوهات د بدوالي یې علماء کرامو ذکر کړي دي : (۱) زنا هر چا ته معلومه ده چې ما یو غټه گناه وکړه نو توبه ځینې کارې مګر غیبت کونکي دا گناه سپکه بولي .

(۲) غیبت کونکي غیبت گناه نه بولي (۳) د غیبت کونکي گناه نه معافیزې تر څو چې هغه سړی یې معاف نه کړي که چیرې هغه سړی خبر سوی وو . د دغه درو وجوهاتو پر بنیاد

1 : فتاویٰ هندیه ج : ۵ ص : ۳۲۵

2 عن أبي سعيد و جابر قال : قال رسول الله ﷺ الغيبة الخ . مشکوة ج ۲ ص ۴۱۵ .

غالباً نبي کریم ﷺ تر زنا بده بللي ده که څه هم زنا په خپله
يو لويه او عظيمه گناه ده .

شپږ ځايه غيبت جواز لري :

1. که يو چا ظلم درباندي کړی وي ددغه ظلم بيان و
قاضي، حاکم وغيره ته کول جواز لري .
2. که يو شخص غلط کار کوي ته ودا سي شخص ته دا
بيان وکړې چي هغه يې اصلاح کولای سي لکه دکور
مشر، عالم، مقتدا وغيره ، مقصد دي تغير دمنکرو وي
3. د مفتي څخه د سوال په وخت حقيقت د مخالف شخص
بيانول دا هم جواز لري . که مفتي ته د نامعلوم شخص
په نامه ياد سي نو ښه کار دی .
4. يو شريړ شخص وي خلگ خبرداره کوي چي دده دشر
څخه وساتل سي لکه طالب د علم يا طالب د رضا
مندى الهي ﷻ لپاره چي وي و يو داسي شخص ته ځي
چي هلته دده فائده نه وي يا ده ته دنيوي يا بل ضرر
وي ، يا هغه سړی بد عمله وغيره وي . په شرط ددې
چي مقصد به يې نصيحت وي نه بل شی .
5. يو شخص مشهوره وي په فسق يا بدعت سره نو ددغه

شخص حال بيانول جواز لري مگر هغه عيوب چي ظاهر وي لکه فسق، غلا وغيره ...

6. که يو شخص مشهوره وي په يو لقب باندي مثلاً گوډ ، کونې او داسي نور . نو ددغه شخص په نه وجود کي په دغه نامه يادول پرواه نه لري په دې شرط چي پر طريقه دنقصان به نه وي مگر په بل نامه يادول افضل دي .

په دغه مذکوره شپږو ځايو کي غيبت پرواه نه لري .¹
دغيبت دمجلس څخه ځان خلاصول :

که چيري په يو مجلس کي غيبت کيدی که يې قدرت درلودی نو په ښه اخلاقو سره دي يې منع کړي ، او که يې دمنع کولو قدرت نه درلودی نو دغه مجلس به پرېږدي او که يې مجلس هم نسو پاته کولای نو غوږ به نه پر نسي بلکه خپل ذکر به کوي ، انشاء الله مسئول به نه وي .²

¹ رياض الصالحين ص ۴۶۴ .

² رياض الصالحين ص ۶۱ .

﴿ ١٩ ﴾ د ظلم څخه ځان ساتل :

﴿ الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾¹

ترجمه: ظلم د قيامت په ورځ د تاریکیو په صورت کې وي.

لغات: الظُّلْمُ: جمع یې ظُلُمَات، د ضرب د باب څخه معنی یې بې موقع ایښودل، د سمع د باب څخه د شپې تاریکه کیدل.

یوم: جمع یې ایام ده جمع الجمع یې آیایم ده.

الْقِيَامَةُ: د مرگه وروسته راپورته کیدل، د نصر د باب څخه معنی یې دریدل.

تعریف ظلم: ظلم په لغت کې یو شی بې ځایه او بې موقع ایښودلو ته وايي او په عرف کې ورته تجاوز وايي، په شریعت کې هم دغه معنی ده البته د شرعي محل تجاوز ته ظلم وايي.²

تشریح: د آخرت په ورځ ظالم داسې په تاریکیو کې راګیر وي چې هغه نور چې مؤمن ته ورکول کېږي ظالم ځیني محروم وي او مؤمن د هغه نور په ذریعه سره تګ کوي.

¹ عن ابن عمر رضي الله عنهما ان النبي ﷺ قال الظلم..... الخ. مشکوة ج ٢ ص ٤٣٤.² مظاهر حق ج ٤ ص ٥٩٤.

اسلام د همدردۍ او ورورولۍ تعليم ورکوي او ظلم دا
دواړي مادې تباہ کوي ، په حديث قدسي کي ذکر دی : يا
عبادي ... الخ . چي الله ﷻ فرمايې : اي زما بندگانو ما پر
خپل ذات باندي ظلم حرام کړی دی نو ستاسو په مينځ کي
هم ظلم حرام دی يو پر بل باندي ظلم مه کوئ

﴿ ٢٠ ﴾ **حَٰن سَاتِل د حَسَد، بَغْض، بَدْگَمَانِي وَغِيْرَه خُخه :**

﴿ اِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحْسَسُوا وَلَا تَحَسُّوا وَلَا تَتَنَاجَشُوا وَلَا تَحَاسِدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابُرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا ﴾¹

ترجمه : د بد گمانې خخه حان وساتئ بيشكه بدگماني د خبرو بدترين درواغ دي، او نه به د خلگو پر پتو خبرو باندي حان خبرداره كوي كه دخير خبر وي كه د شرهغه خبري چي تا سوء ظن ته رسوي (يو تر بله حان لوړ مه بولي، يو تر بله به حسد نه كوي ، يو تر بله به بغض نه كوي، يو تر بله به غيبت نه كوي ، اې د حق تعالي جل و علا بندگانو يو تر بله وروڼه وگرځئ د ورورگلوۍ ژوند سره كوي .

لغات : الظَّنَّ : گمان ته وايي، ديو شي متعلق كه ستا داخيال وي چي دا كار سوي دي مثلا زيد راغلي دي كنه كه دې دنه راتگ خيال كم وي دې ته وهم وايي او كه دي د راتگ خيال ډير وي دې ته ظن وايي ، او كه دواړه برابر

¹ عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ إياكم الخ مشكوة ج ٢ ص .

وي هغه ته شك وايي که دي خپله په سترگو وليدی دې ته يقين وايي .

وَلَا تَحْسَبُوا: ځان په خير خبردار کول د باب تفعیل څخه دی .
وَلَا تَجَسَّسُوا: ځان خبر داره کول په شر باندې، دباب تفعیل څخه دی .

وَلَا تَنَاجَشُوا: د ځان لوړوالی په خلگو کې ، دنفرت په معنی هم دی .

تشریح : په دغه حدیث مقدسه کې مؤمنان د هغه بدو باطني مریضیو څخه راگرځوي چې دمسلمانانو ورورگلوي او اتفاق ته سخت تاوان کوي .

(۱) گمان : گمان په شریعت مقدسه کې ۴قسمه دی :

(۱) حرام : چې ذالت الهي ﷻ پر ما باندې رحم نه کوي نه مي بخښي بلکه دا فرض دی چې مؤمن به وايي الله ﷻ پر ما رحم کوي . (۲) واجب : چې د یو سړي ظاهري حالت سم وي بيله دليل قوي بدگماني حرامه ده . (۳) مباح: چې سړي ته په درو او څلورو رکعاتو کې شک وي : او غالب گمان يې د څلورو رکعاتو وي نو پردغه عمل کول جائز او مباح دي ، البته که پر يقين عمل وکړي چې درې رکعاته دي هم

صحيح دي . (۴) مستحب : دهر مسلمان سره نيك گمان كول.^۱

(۲) تحسس او تجسس: د خلگو په هغو شيانو ځان خبرول چي خلگ يې پتوي مطلق طلب خبرداري ته تحسس وايي او پټ عيوب لټولو ته تجسس وايي.^۲

(۳) تحاسد: حسد يو باطني مرض دی، مطلب يې دادی چي يو سړی يو نعمت ولري ستا دا اراده وي چي دده څخه دغه نعمت زائل سي (دغه نعمت دي نه وي پر پيرزو) او ماته راکړل سي، يا دمطلق زوال اراده لري دا نيت حرام دی او دې ته حسد وايي، که د زوال اراده ونه لري بلکه د ذات الهي ﷻ څخه دځان لپاره هم دغسي نعمت طلب کړي نو بيا پرواه نه کوي دې ته غبطه وايي، حضرت مولانا رومي رح هم فرمايي: چي حسد يوه بده مريضې ده چي په توسط د اولياؤو پاتيري.^۳ بيت:

ځاک شو مردان حق را زير پا ځاک بر سر کن حسد را فهمو ما

^۱ احکام القرآن ج ۲۷ ص ۳۰۵.

^۲ معارف القرآن ج ۸، ۱۲۰.

^۳ مرقات ج ۹ ص ۲۳۲.

﴿٢١﴾ د بخل بد والی :

﴿ خَصْلَتَانِ لَا يَجْتَمِعَانِ فِي مُؤْمِنٍ الْبُخْلُ وَ سُوءُ الْخُلُقِ ¹ ﴾

ترجمه : په مؤمن کي دوه (بد) عاداته نسي یوځای کیدلای
بخل او بد اخلاق .

لغات : تَجْتَمَعَانِ: باب افتعال په معنی د جمع کیدل. سوء
الْخُلُقِ : د باب نصر څخه په معنی د پیدا کیدل او اخلاقو
ته وایي او دباب سمع څخه په معنی ریز ریز کیدل .

تشریح : دمذکور حدیث شریف مطلب دادی چي په مؤمن
کامل کي دا دوه عادتونه نسي یو ځای کیدلای ځکه چي
دا دواړه (بخل، او بد اخلاق) ډیر لوی عیبونه او دډیرو
بدیو مغز دی، دا هر یو صفت چي په مؤمن کي وي دده
ایمان وکمال ته نه پریږدي ، نو پر مؤمن باندي لازمه ده
چي ددغه دواړو عیبو څخه ځان پاک وساتي .²

په یو حدیث شریف کي ذکر دي چي بخیل سړی د ذات
الهي ﷻ څخه، دخلگو څخه او دجنت څخه لیري دی ، او

¹ و عن ابي سعيد قال: قال رسول الله ﷺ خصلتان..... الخ. مشکوٰۃ ج ١ ص ١٦٥.

² مظاهر حق ج ٢ ص ٢٣٥.

دالله ﷺ په نزد تر بخیل عابد جاهل سخي محبوب دی.¹
بخل د دنیوي او دیني بدبختیو یو لوی سبب دی مثلاً
زکوٰة، خیرات، صدقات، د دوستانو سره کومک، د کور او
اولاد سره پراخي د ټولو څخه مانع دی. حق تعالیٰ ﷻ دي
ټول مسلمانان د دغه خبیث صفت څخه خلاص کړي.

﴿ ٢٢ ﴾ د دنیا محبت :

﴿ حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ ﴾¹

ترجمه : د دنیا محبت د هري خطا رېښه ده .

لغات : الدُّنْيَا: موجوده زندگي، دَنَا د نصر د باب څخه په معنی د نژدې کیدل. رَأْسُ: جمع یې رُؤُسُ ده او په معنی د سر ده .

خَطِيئَةٍ: د باب سمع څخه په معنی د خطا ده .

تشریح : په مذکوره حدیث مقدسه کې ذکر دي چي محبت د دنیا بد دی . ١. ولي دمحبت په وجه باندي سپری پروند اوکون گرځي د حلالو او حرامو فرق نه کوي . ٢. محبت د دنیا د الهي محبت مانع گرځي . ٣. بل دا چي د دنیا حب انسان د دنیا په غیر ضروري کارو باندي اخته کوي چي ضرورت ورته نه وي حب د دنیا یا زیاته مشغله به نه ورسره کوي ، انسان خو په اصل کي د عبادت او معرفت لپاره پیداسوی دی او هم دغه اصل کار دی په یوه حدیث مبارک کي ذکر دي چي د الله ﷻ د طرفه پر حضرت موسی ﷺ باندي وحي راغلې چي یا موسی ! ﷺ د دنیا په محبت باندي به نه

¹ عن حذيفة قال سمعت رسول الله ﷺ يقول في خطبة : الخمر جماع الاثم والنساء
جبال الشيطان وحب الدنيا الخ . مشكوة ج ٢ ص ٤٤٤ .

مشغوله کيږي زما په بارگاه کي تر دې لويه گناه نسته . 1

حضرت عبدالله بن مبارك رح فرمايې : چي د دنيا محبت او گناهونه د چا زړه ښکار کړي هغه زړه ته نيکي هيڅکله هم نه رسيږي . 2

ملا علي قاري رح فرمايې چي ددغه حديث مبارك د مفهوم مخالف څخه دا معلوميږي چي د دنيا څخه بې رغبتې د ټولو نيکيو مغز دی . 3

په يوه بل حديث شريف کي ذکر دي چي : (لعن عبدالدينار) لعنت کړه سوی دی پر هغه چا باندي چي دی غلام د مال وي ، يعني چي د مال په محبت گرفتار سي او د الله ﷻ د طاعت او عبادت څخه ليري والی گویا د مال غلامي ده . 4

امام غزالي رحمه الله فرمايې چي : الله ﷻ کله دنيا پيدا کړه نو شيطان مچ کړه او دا يې وويل چي څوک ستا سره محبت وکړي هغه په حقيقت کي زما غلام دی . 5

دا حديثو څخه معلوميږي چي مال خو ښه دی مگر محبت او زياته مشغله يې بده ده .

1 احیاء العلوم ج ۲ ص ۲۵۰.

2 مکاشفة القلوب ص ۲۴۰.

3 مرقات ج ۹ ص ۴۰۳.

4 مشکوة ج ۲ ص ۴۴.

5 احیاء العلوم.

﴿۲۳﴾ د مسلمان خطا ايستل :

﴿مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا﴾¹

ترجمه : کوم څوک چې موږ لره خطا ايستل وکړي هغه زموږ (د جماعت) څخه نه دی .

لغات : غَشَّنَا : د نصر د باب څخه معنی يې خطا ايستل ، خلاف مصلحت ښکاره کول .

تشریح : مسلمان ته تکليف رسول حرام دی او داسې شخص د نبي کریم ﷺ د پيروانو څخه نسي کيدلای ، په حديث شريف کي ذکر دي چي : کوم تاجر يا خرڅونکی چي امين او رښتياگوښه وي (خطا ايستل نه کوي) د هغه حشر به د انبياء کرام عليهم السلام او صديقينو سره وي.²

په يو روايت کي ذکر دي چي: الله ﷻ دي رحم وکړي پر هغه شخص باندي چي د رانيولو او خرڅولو په وخت کي نرمي کوي.³ فقهاء کرامو اصول ذکر کړي دي چي په کومه معامله کي چي د جنگ او بدامنۍ توهم پيدا کيږي شريعت مقدسه ددې معاملې ممانعت فرمايلی دی او هغه بيع بيع فاسد بولي .

¹ عن ابن عمر وابي هريرة عن النبي ﷺ قال : من حمل علينا السلاح فليس منا ، رواه بخاري و زاد مسلم من غشنا الخ . مشكوة ج ۲ ص ۳۰۵ .

² مشكوة .

³ بخاري

﴿٢٤﴾ د جمعی د لمانځه پرېښودونکی منافق دی :

﴿ مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ كُتِبَ مُنَافِقًا فِي كِتَابٍ لَا يُمَحَى وَلَا يُبَدَّلُ ﴾¹

ترجمه : کوم چا چي بيله شرعي عذره د جمعی لمونځ پرېښودی نو په داسي کتاب کي منافق ليکل کيږي چي (ليکنه) يې نه خرابيږي او نه بدليږي .

لغات : يَمْحَى : دنصر، سمع دباب څخه معنی د خط خرابول. يُبَدَّلُ : د باب تفعیل څخه بدلو .

تشریح : د جمعی لمونځ فرض عين دی ، علامه ابن همام رح او علامه يحيی رح فرمايې چي د جمعی فرضيت په قرآن، حديث او اجماع سره ثابت دی څوک چي د جمعی د لمانځه څخه انکار وکړي هغه کافر دی ، او کوم سړی چي انکار نه کوي البته بيله شرعي عذره د جمعی لمونځ نه کوي نو په حديث کي د هغه حکم ذکر دی .

جمعی ته ځکه جمعه وايي چي حضرت آدم عليه السلام او حضرت حواء رضي الله عنها په دغه ورځ په مځکه کي سره يو ځای سوي دي ، يا په دې خاطر چي خلگ په دې ورځ په مسجد کي سره يو

¹ عن ابن عباس ان النبي ﷺ قال من الخ . مشکوٰۃ ج ١ ص ١٢١ .

ځای کيږي ، يا په دې خاطر چي د آخرت ورځ هم د جمعي په ورځ قائميږي چي ټول مخلوق پکښې جمع کيږي .
 مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ: چي يو عذر شرعي نه وي مثلاً ديو ظالم څخه بیره ، سخت باران وغيره نو بيا دغه وعيد دی کوم چي لوړ ذکر سو ، او دا خبره د حديث چي منافق ليکل کيږي ډيره سخته خبره ده حق تعالی ﷻ دي ټول مسلمانان ددغه غلط عمل څخه وساتي .

فقهاء کرامو ذکر کړی دی چي دجمعي په سهار سفر کول مکروه دي ولي دجمعي دلمانځه د ضائع کيدو خطر په دې کي به سپری فهم کوي چي داسي ځای ولاړ نسي چي دجمعي لمونځ ځيني ضائع سي .

دجمعي دلمانځه متعلق ډېر احکام دي فقهاء کرامو ذکر کړي دي په دغه مختصره رساله کي گنجایش نسته چي ټول احکام پکښي بيان سي . البته يوه خبره ډېره مهمه ده : هغه داچي دجمعي دلمانځه لپاره چي کله اول اذان وسي خرڅېدل رانيول مکروه تحريمي دي لهذا مؤمنان به کار وبار او دوکانونه بندوي . که چا تر اذان وروسته کاروبار وکی نو هغه حلالي پيسې يې دکراهيت تحريمي په وجه مکروه سو حق جل وعلا دي مؤمنانو ته عقل ، هدايت ، او عمل ور په نصيب کي .

﴿٢٥﴾ د عکسو دفع کول :

﴿ اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَكُنْ يَتْرُكُ فِي بَيْتِهِ شَيْئًا فِيهِ تَصَالِيْبٌ
إِلَّا نَقَضَهُ ﴾¹

ترجمه : بيشكه نبي كريم ﷺ په کور کښې داسي شې نه پرېښودی چي پر هغه به عکس وو بلکه نبي ﷺ به هغه ماتوی .

لغات : تَصَالِيْب : د صَلَب جمع ده دنصاراوو خاص شعار ته وايي ليکن مراد عکس دی ،
نَقَضَهُ : باب نصر څخه ماتیدو ته وايي .

تشرېح : په مذکوره حديث کښې ذکر دي چي نبي كريم ﷺ عکس نه پرېښودی او په ډيرو احاديثو کي د عکس ډير قباحه (بدوالی) بيان سوی دی ، په يوه حديث شريف کي ذکر دي چي په کوم کور يا خونه کي عکس وي ملائکې د رحمت هغه کور ته نه داخلېږي .

حکم : ملا علي قاري رح فرمايي: چي عکس سخت حرام دی او گناه کبیره ده که پر ټوکر وي ، پر دیوال وي ، پر

¹ عن عائشة رضي الله عنها ان النبي ﷺ ... الخ . مشکوة ج ٢ ص ٣٨٥ .

کاغذ وي ، اویا پر سکه وي که د ذي روح شي عکس وي او که
 یې مجسمه جوړه کړې وي دا ټوله سخت حرام دي ، البته د
 درختو، باغ وغیره د غیر ذي روح شيانو عکسونه پروا نه لري
^۱، د عکسو کاروبار یا د عکس اخستلو روپۍ هم حرامي دي .
 په حديث شريف کي ذکر دي چي بېشکه کوم خلگ ته چي
 د آخرت په ورځ سخت ترين عذاب ورکول کيږي په هغوی کي
 عکس جوړونکی هم دی.^۲

په ترمذي شريف کي ذکر دي چي نبي کریم ﷺ فرمايي : چي
 د آخرت په ورځ به د جهنم د اور څخه یوه اوږده غاړه راووزي
 دغه غاړي لره دوې سترگي وي اودوه غوږونه وي اورېدونکي
 او ژبه لري خبري کوي دا وايي : چي حق جل و علا ماته وکالت
 راکړئ دي چي دغه درې نفره و جهنم ته داخل کم (تحفة
 الاحوذی کي وايي ډېر درسوائي عذاب دی) یو دهغو څخه
 عکس جوړونکی دي.^۳

ډېر خلگ په دغه بېکاره ناروا اخته دي حق جل و علا دي
 مسلمانانو ته عقل صحيح ور په نصيب کړي چي ددغه بېکاره
 ناروا او د آخره درسوائي څخه ځان وساتي .

^۱ مرقات ج ۸ ص ۳۲۵ ، مظاهر حق ج ۴ ص ۲۲۶ .

^۲ : مسلم ۱۹۹۱۲

^۳ : ترمذي ج ۳ ص ۸۵

﴿٢٦﴾ مرگ د هغه چا چي د جهاد تمنی یې هم نه وي کړې :

﴿ مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهِ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ

مِّنْ نِّفَاقٍ ﴾¹

ترجمه : کوم څوک چي مړ سي په داسي حال کي چي نه یې په خپل ژوند کي جهاد کړی وي او نه یې په زړه کي د جهاد تمنا کړې وي ، نو هغه څوک پر قسم باندي د نفاق مړسوی دی .

لغات : مَاتَ : دباب نصر څخه مرگ ته وايي .

يَغْزُوْ : د باب نصر څخه جهاد ته وايي .

يُحَدِّثُ : د باب افعال څخه ايجاد ته وايي او د باب تفعیل څخه بيان کولو ته وايي .

تشریح : جهاد دمسلمانانو د سرلوړي، عزت او آزادي سبب دی په قرآن کریم او احادیثو کي د جهاد لوړ اهمیت او ډیر فضائل ذکر دي ، او همدارنگه په قرآن کریم او احادیثو کي ذکر دي چي جهاد تر آخري ورځي د دنیا جریان لري .

البته جهاد اقسام او شرائط لري فقهاء کرامو یې په سیرت په کتابو کي وضاحت کړی دی د ټولو شرائطو مراعت کول

¹ عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ من مات الخ. مشکوة ج ٢ ص ٣٣١.

ډير ضروري دي .

په مذكوره حديث مبارك كې هم يو قسم وعيد ذكر دي چي كوم سړى په ټوله ژوند كې نه جهاد وكړي كه په نفس سره وي كه په مال سره ، او نه يې په زړه كې دا تمنا كړې وي چي كاشكي زه مجاهد وايې ددې سړي مرگ لكه دمنافق سړي مرگ داسي دي ، ولي منافقين د جهاد څخه خلاص دي په دې وجه مشابهت ورسره لري .

ملاعلي قاري رح ذكر كړى دى چي ددې حديث شريف څخه دا مسئله ثابتېږي چي كه څوك دعبادت نيت وكړي او دعبادت ترمخه مړ سي نو دعبادت د پريښودلو عذاب او گناه نسته .¹ او پر نيت باندي يې هم ثواب سته .

¹ مرقات ج ۷ ص ۲۸۳ .

﴿ ٢٧ ﴾ د درود شریف فضیلت :

﴿ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا ﴾¹

ترجمه : که چا پر ماباندي يو ځل درود شريف ووايه نو الله ﷻ به پر هغه شخص لس ځلي رحمت نازل کړي .

لغات : صَلَّى : دباب ضرب څخه ، دعاء کول ، لمونځ کول ، برکت پر کول ، ښه تعريف کول .

تشرېح : د درود شريف برکات په احاديثو کي ډير ذکر سوي دي ، په يوه حديث شريف کي ذکر دي چي په يوه درود شريف ويلو باندي الله ﷻ پر دغه بنده باندي لس رحمته نازلوي او دلسو گناهو مغفرت يې کوي ، او لس درجات يې لوړوي .²

په يو بل حديث شريف کي ذکر دي چي دقيامت په ورځ زيات قريب و نبي کریم ﷺ ته هغه شخص دی چي زيات درود ويونکی وي .³

د حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنه څخه روايت دی چي کوم سړی يو ځلي درود شريف ووايې الله تعالی ﷻ او ملائکي اويا

¹ عن ابي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ من صلى ... الخ . مشکوة ج ١ ص ٨٦ .

² مرقات ج ٣ ص ٨ .

³ مرقات ج ٣ ص ٨ .

واره رحمت پر دغه شخص نازلوي، لیکن دا فضیلت محدثین
فرمایې د جمعې په ورځ دی .

که چا د جمعې په ورځ د مازدیگر دلمانځه وروسته دغه درود
شریف ۸۰ ځله ووايه داتيا ۸۰ کالو دعبادت ثواب ورکول
کيږي او داتيا کالو گناوي معافېږي :

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ وَسَلِّمْ وَتَسْلِيمًا)

حکم : (۱) یو ځل په ټول عمر کي درود شریف ویل واجب دي^۱.
(۲) که څوک دنبي کریم ﷺ نوم مبارک واورې نو درود شریف ور
باندې ویل واجب دي^۲. (۳) که څو ځله نوم واورې نو یو وار
درود شریف ویل واجب دي او نور ځله مستحب دی .

درود په سر او په پای کي ددعا ویل دمقبولیت ددعا لپاره
شرط دی په ترمذي شریف کي دحضرت عمرؓ څخه روایت
نقل دی : چي دعا دمخکي او اسمان تر مابین معلقه وي لوړه
نه خيږي ترڅو چي درود ونه وايي .

مسئله : بې اودسه درود شریف ویل جائز دي . داوداسه سره
نور علی نور دی .

^۱ هدايه ج ۱ ص ۳۰۱.

^۲ البنایه شرح هدايه ج ۲ ص ۳۲۱.

﴿ ٢٨ ﴾ د طالب العلم فضيلت :

﴿ مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا
 مِنْ طُرُقِ الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا رِضًى
 لِطَالِبِ الْعِلْمِ ﴾¹

ترجمه : کوم څوک چي يوه لار د علم دين د حاصلولو لپاره
 اختيار کړي نو الله تعالی ﷻ دا شخص د جنت پر لاري
 بيايي ، او ملائکي د طالب علم د رضامندی لپاره خپل
 وزرونه غوروي .

لغات : سَلَكَ: د باب نصر څخه لاري ته ويل کيږي ، او
 د افعال د باب څخه په معنی د داخلیدو .
 طُرُقُ: جمع د طَرِيقُ ده په معنی دلار . أَجْنَحَتِهَا: جمع د جناح
 او معنی يې وزر ده .

تشریح : فضيلت د طلب علم په قرآن کریم او احاديثو کي ډير
 ذکر سوی دی . په يوه حديث مبارك کي ذکر دي که څوک د
 علم د طلب په حال کي مړ سو نو شهيد بلل کيږي .
 په بل حديث کي ذکر دي چي پر هر قدم باندي د يوه کال

¹ وعنه قال : قال رسول الله ﷺ من سلك ... الخ . مشكوة ج ١ ص ٣٤ .

عبادت ثواب وړکول کيږي او پر هر قدم باندي الله تعالی
 ﷻ يو ښار په جنت کي ورکوي سهار او ماښام يې مغفرت
 کيږي او ملائکي شاهدي ورکوي چي دا خلگ د جهنم
 داور څخه خلاص دي.¹

طلب دا معنی نه چي ټوله ورځ به ديني سبق وايې بلکه يو
 لږ وخت چي ديني سبق وايې که حاديث وي که دقرآن کريم
 ترجمه او که دفعهي کتابونه وي ، مطلب دا چي بايد سړی
 مشغوله وي چي ددغه فضائلو مستحق وگرځي .

په يو بل حديث شريف کي ذکر دي چي په شپه کي ديني
 درس کول تر ټولي شپې تر عبادت افضل دي.²

الله تعالی ﷻ دي ټولو مسلمانانو ته د ديني علم مشغله
 ورنصيب کړي که څه هم لږ وخت وي . آمين.

¹ تفسير کبير ج ۱ ص ۱۹۷ .

² مشکوة ج ۱ ص ۳۱ .

﴿٢٩﴾ د جماعت د لمانځه فضيلت :

﴿ صَلَاةُ الْجُمُعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَدِّ بِسَعِّ ١٠ وَعِشْرَيْنَ دَرَجَةً ﴾¹

ترجمه : د جماعت لمونځ تر يواځي لمانځه (په ثواب کي) اووه ويشت (٢٧) درجي زيات دی .

لغات : دَرَجَةٌ : جمع يې دَرَجَاتُ ده او مرتبې ته وايي .

الْفَدُّ : يواځي جمع يې افذا ده .

تشرېح : د جماعت لمونځ په قول د علامه ابن همام رح او

علامه ابن عساكر رح واجب دی ، او دشعائر اسلام څخه

دی . په يو حديث شريف کي ذکر دي چي څوک پاکي وکړي

او مسجد ته روان سي پر هر قدم يې الله تعالی ﷻ يوه

نيکي ورکوي او يوه يوه درجه يې لوړيږي او يوه يوه گناه

يې معافېږي .²

حضرت عمر ؓ يو سهار پوښتنه وکړه چي فلانکي سړی

په لمانځه کي نوو نو خلگو وويل چي هغه ډير عبادت

کوی شايد بيده سوی وي نو حضرت عمر ؓ و فرمايل

¹ عن ابن عمر قال : قال رسول الله ﷺ صلاة الجمعة ... الخ . مشکوۃ ج ١ ص ٨٥ .

² مشکوۃ ج ٩٢ .

دسهار لمونځ په جماعت تر ټوله شپې تر ولاړي (و عبادت ته) بهتر بولم.¹

څوك چي دجماعت لمونځ نه كوي په يو حديث شريف كي ذكر دي چي نبي كريم ﷺ ددغسي خلكو دكورو د سوځولو اراده كړې وه.²

رئيس المفسرين حضرت عبدالله ابن عباس ؓ څخه يو چا پوښتنه وكړه چي يو سړى ټوله شپه عبادت كوي د ورځي روژه نيسي ليكن دجماعت لمونځ نه كوي ، حضرت عباس ؓ وفرمايل چي دا شخص جهنمي دى.³

په يو بل حديث شريف كي ذكر دي : كه چا دسهار او ماخستن لمونځ په جماعت وكړى نو دټولي شپې دعبادت ثواب لري.⁴

دجماعت لمونځ پر قول د ابن همام رح واجب ذكر سو ، بېله عذره پرېښودل يې گناه كبيړه ده او د آخرت په ورځ پر دغه عمل عقاب سته .

¹ مشكوة ص ۹۷.

² مشكوة ص ۹۵.

³ البناء ج ۳ ص ۳۸۵.

⁴ مشكوة ص ۶۲.

﴿٣٠﴾ د خيرات او صدقې فضيلت :

﴿بَادِرُوا بِالصَّدَقَةِ فَإِنَّ الْبَلَاءَ لَا يَتَخَطَّاهَا﴾¹

ترجمه : د صدقې په ورکولو کې تلوار کوي بېشکه مصيبت او بلا تر دغه صدقې نسي مخته کيدلای .

لغات : بَادِرُوا : دباب مفاعله څخه تلوار کول .

يَتَخَطَّاهَا : د باب تفاعل څخه په معنی دتجاوز کول ، تړل .

تشریح : یومالداره شخص چي صاحب نصاب وي زکوة پر

فرض دی ، ددې څخه ماسوا زیات مال د الله ﷻ په لاره

کښې خرڅولو ته صدقه وايي او په پښتو ژبه کې یې

خیرات بولي ، ددغه صدقې فضائل او برکات په احادیثو

کې ډیر زیات بیان سوي دي .

په یو حدیث شریف کې ذکر دي چي د خپلو مریضیو علاج

په صدقه سره وکړي ، په یو روایت کې ذکر دي چي صدقه

او یا ۷۰ مریضی ليري کوي .

حاصل دا چي صدقه د ډیرو آفتو دليري کولو لپاره ده .

په یوه حدیث شریف کې ذکر دي چي صدقه د الله ﷻ غضب

وژني او بده مرگه انسان ساتي يعني دمرگ په وخت کې د

¹ عن علی قال : قال رسول الله ﷺ بادروا الخ . مشکوة ص ۱۶۷ .

شیطان په وسوسو نه اخته کیږي یا په داسې مرض نه اخته کیږي چې بې صبره وي او کفري الفاظ وايي بلکه دغه صدقه یې ساتي.¹

په یو بل حدیث شریف کې ذکر دي چې سخي سړی الله ﷺ ته نږدې والی لري جنت ته نږدې وي و خلگو ته نږدې یعنې محبوب وي حتی چې الله ﷺ ته جاهل سخي تر بخیل عابد محبوب وي.²

په یو حدیث شریف کې ذکر دي چې مال په صدقه نه لږیږي او هره ورځ سهار ملائکې دعاء کوي چې یا الله ﷻ خرڅونکي ته یې عوض ورکړي.

صدقه کول یو څو شرطونه لري: (۱) احسان به نه پر اچوي. (۲) ذلیل او خوار به یې نه بولي. (۳) پاک مال به وي. (۴) ښه نیت یعنې دالله تعالی درضالپاره به یې ورکوي.

¹ التعلیق الفصیح.

² مشکوٰۃ ص ۱۶۴.

﴿ ٣١ ﴾ د مسجد تعظيم :

﴿ إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ
بِالْإِيمَانِ ﴾¹

ترجمه : کله چي تاسي يو سړی وويني چي دمسجد
خيرخواهي (خدمت) کوي نو تاسي دهغه سړي دایمان
شاهدي ورکړئ (يعني چي ته ايمانداره يې) . بيشکه الله
ﷻ فرمايې : (انما يعمر مساجد من امن بالله واليوم الآخر)
لغات : يَتَعَاهَدُوا : حفاظت کولو ته وايي، او په باب
دافتعال کي مبالغه ده يعني ښه حفاظت کول .

تشریح : ملاعلي قاري رح فرمايې چي د يتعاهد معنی داده
چي که چا دمسجد خدمت يابنا کول نو تاسي يې دایمان
شاهدي ورکړئ ځکه دا دده دایمان پر ښه والي باندي
دلالت کوي او دا يو لويه خوشخبري ده .

په احاديثو او قرآن کریم کي د مساجدو د خدمت او
جوړولو په باره کي ډير فضائل ذکر دي .

په يو حديث کي ذکر دي چي که چا دالله ﷻ لپاره مسجد

¹ وعن أبي سعيد الخدري قال قال رسول الله ﷺ إذا رايت... الخ.

جوړ کړی يعني خپل نوم يې نه پر کښيښودی الله ﷻ به په جنت معظم کي کور ورکړي ، اشاره ده چي داسړی جنتي دی .

په يو بل حديث شريف کي ذکر دي چي د آخرت په ورځ به اووه کسه دعرش تر سايبې لاندي ناست وي او په دغه ورځ بله سايبه هم نسته ، يو هغه سړی دی چي دده زړه دمسجد سره تړلی وي چي د لمانځه وخت وي کنه دمسجد خدمت سوی دی کنه وغيره دغه فکر ورسره وي .

حضرت عائشة رضي الله عنها فرمايې چي : نبي ﷺ په محلو کي د مسجدو دجوړولو حکم وکړی او دا چي مسجد پاکوئ او خوشبويه کوئ يې .

مسجد د مسلمانانو د عبادت کور دی پر هر مسلمان باندي د مسجد خدمت کول ، صفايې کول او لمونځ پکښي کول لازم دي ليکن زموږ ځيني خلگ يواځي دلمانځه لپاره را ځي نور يې نه خدمت کوي نه يې جوړيده کوي او نه يې صفايې کوي . دا دايمان ضعف والی دی .

الله ﷻ دي ټولو مسلمانانو ته دمسجد خدمت ورنصيب کړی . آمين .

﴿٣٢﴾ د قرآن کریم فضیلت :

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَ يَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ ﴾¹

ترجمه : بیشکه الله تعالى ﷻ ددغه کتاب (قرآن کریم) په ذریعه خومره قومونه پورته کوي او هم ددغه مبارک کتاب په ذریعه خومره خلگ کښته کوي .

لغات : يَرْفَعُ : د باب فتح څخه په معنی دپورته کولو .
أَقْوَامًا : جمع د قوم په معنی دجماعت .

يَضَعُ : د باب فتح څخه په معنی دایښودل ، لیکن دلته یې مطلب دمرتبې په اعتبار کښته کول دي .

تشریح : مطلب د حدیث مقدس دادی چي که چا د قرآن کریم په احکامو ځان خبر کړی او عمل یې دخپل استعداد په اندازه په وکړی نو الله تعالى ﷻ یې په دنیا او آخرت کي مرتبه او عزت پورته کوي .

په قرآن کریم کي نبي کریم ﷺ ته خطاب دی چي ته مؤمنانو ته وفرمایه چي دالله ﷻ په فضل (قرآن کریم) او رحمت (عمل په قرآن کریم) سره او هم په دغه دوو شیانو به مؤمن خوشحاله کیږي ، ځکه دغه (که دحروفو سموالي وي که

¹ و عن عمر بن الخطاب قال : قال رسول الله ﷺ ان الله الخ . مشکوة .

خه هم يو حرف وي يا قرائت يا تلاوت وي، بهتره دي تر هغو شيانو چي تاسي جمع كړي دي.¹ يعني يو حرف د قرآن كريم زده كول تر دنيا او تر هغه ټولو شيانو چي په دنيا كي دي بهتره دي.

په حديث شريف كي ذكر دي چي د قرآن كريم د تلاوت په وخت كي الله تعالى ﷻ د هر حرف د ويلو په بدله كي لس نيكي ورکوي او په لمانځه كي پر هر حرف باندي پنځه ويشت نيكي ورکوي مگر چي پر صحيح طريقه يې زده كړي او بيا يې ووايي، اول بايد اودس وكړي او بيا په گونښه ځاي كي په كراره سره (كه په لوړ اواز ويل بل چاته ضرر وي) په ښه غور او فكر سره به يې تلاوت كوي او كه يې په معني پوهيدى نو په معني كي به يې غور او فكر كوي.

د قرآن كريم حقوق:

اول: بايد د قرآن كريم حروف په ښه توگه په قرائت سره هم خپله زده كړو او هم يې خپل اولاد ته ورزده كړو.
دوهم: بايد قرآن كريم په معني زده كړل سي.

¹ سورة يونس آية نمبر ۵۷.

دريم : په قرآن كريم باندې بايد عمل وكړل سي .
 څلورم : قرآنكريم بايد نورو مسلمانانو ته ورسول سي .
 په پورتنۍ څلورو كارو كېنې چي په كوم كار اخته وي په
 قرآن كريم كي ذكر دى چي په دغه عمل به خوشحاله كيږي
 نور چي هر څومره مالداري لري په هغه به نه خوشحاله
 كيږي بلكه ستا فكر خام دى قرآن كريم يې درنښې چي دغه
 خوشحالى شى دي په قبر او حشر كي به ددغه
 خوشحالى حال درته معلوميږي .
 الله ﷻ دي ټولومسلمانانو ته د قرآنكريم سره محبت
 ورنصيب كړي او دقرآنكريم خدمت ، تلاوت او عمل كولو
 توفيق دي ورنصيب كړي ځكه چي اصل شى عمل كول په
 قرآن كريم دى ، او هره ورځ دقرآنكريم تلاوت كول پكار
 دي او دتلاوت وروسته به دا دعاء كوي :
 (اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِي الدُّنْيَا قَرِيْنًا وَفِي الْاٰخِرَةِ شَافِعًا
 وَفِي الْقَبْرِ مُوَسِّئًا وَفِي الْقِيَامَةِ صَاحِبًا وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا
 وَفِي الْجَنَّةِ رَفِيْقًا وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا)

﴿٣٣﴾ د تقوا داره عالم فضيلت :

﴿أَلَا إِنَّ شَرَّ الشَّرِّ شِرَارُ الْعُلَمَاءِ وَ إِنَّ خَيْرَ الْخَيْرِ خِيَارُ الْعُلَمَاءِ﴾

ترجمه : خبردار اوسئ بيشكه په بدو خلگو كي بدترين شخص بد عالم دی او په ښو خلگو كي ښه ترين د خلگو ښه (تقوا داره) عالم دی .

تشریح : د علماء کرامو موجودیت د عوامو په مینځ کي یو نمونه د دین ده که د عالم اخلاق او عادات د شریعت مقدسه موافق وي نو دده اتباع والا به هم ټوله د شریعت مقدسه موافق وي ، او ښه لاره به وربښي او دی به یې د اصلاح کوښښ کوي . په احادیثو مقدسو کي د باعمله عالم ډیر فضائل ذکر دي (۱) چي د عالم باعمله لپاره د مخکي او آسمانو ټوله مخلوقات د الله ﷻ څخه مغفرت غواړي ، (۲) او بيشكه فضيلت د عالم پر عابد باندي په داسي اندازه دی لکه فضيلت چي د سپوږمۍ پر ټولو ستورو باندي دی

(۳) په یو بل حدیث کي ذکر دي چي فضيلت د عالم رباني پر عامو خلگو باندي داسي دی لکه (نبي کریم ﷺ و فرمايل) زما

فضيلت په تاسو کي پر هغه کمه درجه والا مؤمن باندې

دی.¹

حضرت امام رباني رحمه الله عليه فرمايې چې د دغسي
 علماؤو د مشوانۍ رنگ الله ﷻ د آخرت په ورځ د شهيدانو د
 وينو سره تلي او د دوي ټول به دروند وي ، او خوب ددغه تقوا
 داره علماؤو عبادت دی . ددغسي عالم څخه بايد څوک دين
 زده کړي ، احکام او مسائل ځيني و پوښتي او ددغه علماؤو
 وجود د ټوله عالم لپاره باعث خير دی ددغسي علماؤو احترام
 او تعظيم پر ټولو مؤمنانو لازم دی .

ددې خلاف هغه علماء چې تقوا نلري حضرت امام رباني
 رح فرمايې چې هغه علماء چې دحب دنيا او حب منصب
 وعزت په بد نما داغ باندې داغ سوي وي که څه هم د دوي
 څخه فائدي حاصلې سي مگر دا علم د دوي په حق کي
 نافع نه دی .

نن سبا چې په دين کي کمزوري پيدا ده دا ټوله ددغه
 علماء سوء په وجه ده ځکه چې دوي په هر نارواه کار کي
 شرکت کوي لکه عکسونه، فلمونه کتل يا اخيستل يا

¹ مشکوة ، کتاب علم .

داسي نور اعمال ، خلگو ته بهانه پيدا سي چي دغه عالم
 دی دغسي کوي يا خلگو ته غلطي مسائل ورنبيي ، په
 احاديثو کي ددغه ډول علماؤو سخت رد راغلی دی چي
 دغه علماء فتنې په عوامو کي پيدا کوي او آخیر به دوی
 پخپله په دغه فتنو کي واقع او هلاک سي .

ملا علي قاري رحمه الله فرمايې : جاهل لره دي يو وار
 هلاکت وي او دغسي عالم لره دي اووه واره هلاکت وي.¹
 او په حديث شريف کي ذکر دي چي علماء ورته د انبياؤو
 دي لیکن حضرت امام رباني شيخ احمد فاروقي رح
 فرمايې چي علم دوه قسمه دي يو علم اسرار او بل علم
 احکام ، هغه شخص چي علم اسرار (تزکیه نفس) نه لري
 هغه وارث د نبي نه وي حکم چي د نبي څخه دغه دواړه
 علمه په وراثت کي پاته دي البته دغه عالم ته عالم
 بالاحکام وايي فقط.²

حضرت ملا علي قاري رح فرمايې چي حضرت امام مالک رح فرمايې چي کوم
 عالم چي صوفي نه وي (تزکیه نفس نه لري) هغه فاسق دی.³

¹ مرقات ج ۱ ص ۴۳۱ .

² مکتوبات ج ۱ ص ۲۲۸ .

³ مرقات ج ۱ ص ۴۷۸ .

﴿٣٤﴾ د خلگو په خاطر د الله ﷻ نافرمانی جائز نه ده:

﴿لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ﴾¹

ترجمه: په داسي امورو کي دمخلوق تابعداري جائز نه ده
چي د الله ﷻ نافرمانی راځي.

لغات: طاعة: طوعا، فرمانبرداري ته وايي.

تشریح: د خلگو په خاطر د الله ﷻ نافرمانی کول جائز نه ده
مطلب يې دادی چي که انسان حاکم وي که غير حاکم چي
داسي حکم صادر کړي چي دالله ﷻ د حکم مخالفت راځي
نو ددغسي شخص يا حاکم حکم نه منل کيږي.

مسئله: که يو سړی بل سړی په زور په نارواه باندي مبتلا
کړي نو دغه مامور گناه کار نه دی.

حاصل: دا چي په دغه حديث شريف کي يو قانون ذکر سو
چي دالله ﷻ حکم غالب دی، انسان دي دمخلوق د داسي
امر چي دالله ﷻ نافرمانی پکښې راځي هيڅکله
فرمانبرداري نه کوي.

تاسو ته معلومه ده چي خلگ څومره يو تربله مراعت کوي
که څه د الله ﷻ د حکم مخالفت پکښې راځي.

¹ عن النّوّاس بن سمعان قال: قال رسول الله ﷺ لا طاعة... إلخ. مشکوٰة ص ٣٢١.

حضرت مولانا جلال الدين رومي رحمة الله عليه فرمايې

(بې وفا ئې دان وفا بارد حق ،
بر حقوق حق ندارد كسي سبق)

چې هغه شخص چې دنورو اتباع كوي په داسې امر كې
چې د الله ﷻ نافرمانې راځي دا دالله ﷻ سره بې وفايې ده .

الله ﷻ دې هر مسلمان ته په هر كار كې اول د شريعت
مقدسه مراعت ور نصيب كړي .

لهذا دغير شرعي آمر مراعت به نه كوي او نه به يې اتباع
كوي :

(۱) كه دحاكم له طرفه وي اتباع نارواه ده .

(۲) كه دپلار د طرف و زوى ته داسې غير شرعي حكم وي
اتباع به يې نه كوي .

(۳) كه د زوى مطالبه د پلار څخه وي غير شرعي مراعت
به يې نه كوي بلكه مطالبه د اولاد به نه مني بلكه پوهوي
به يې چې په دې كې د الله ﷻ ناراضگي راځي .

(۴) همدارنگه يو انډيوال به دبل انډيوال غير شرعي
مطالبه نه مني . حق تعالى جل وعلا دې مسلمانانو ته
هدايت دطاعت ور په نصيب كړي .

﴿٣٥﴾ ژوند یو لوی نعمت دی بې طاعتو ضائع نسي :

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِرَجُلٍ وَهُوَ يَعْطُلُهُ اِغْتَنِمَ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ :
شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سُقْمِكَ، وَغِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ،
وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ، وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ ﴾¹

ترجمه : جناب نبي كريم ﷺ يو سړي ته د نصيحت په ډول
و فرمايل : چي پنځه شيان تر پنځو شيانو دمخه غنيمت و
گڼه : ځواني ستا تر سپين ږيرتيا دمخه ، صحت ستا تر
ناجوړۍ دمخه ، مالداري ستا تر فقر او افلاس دمخه ،
فراغت ستا تر اشغال دمخه ، او ژوند ستا د مرگ تر مخه .
لغات : اِغْتَنِمَ : د باب افتعال څخه غنيمت گڼل ، د باب سمع
څخه سبقت کول .

شَبَابُ : ځواني د باب ضرب څخه ځوانيدل .

هَرَمَ : د باب سمع څخه ډير کمزوره کيدل .

سَقَمَ : د باب سمع څخه ناجوړه کيدل جمع يې سقام ده .

تشرېح : صحت تر ناجوړې دمخه لوی نعمت دی ، علماء
گرام فرمايې تر ايمان وروسته لوی نعمت صحت دی په
ناجوړه بدن نه د دين کار کيږي نه د دنيا نو د دغه نعمت

¹ عن عمر بن ميمون الاردي قال : قال رسول الله ﷺ لرجل ... الخ . مشكوة ج ٢ ص ٤٦١ .

شکر دادی چي باید عبادت په وسي .
 غناء د فقر ترمخه : دا هم لوی نعمت دی ټوله مالي عبادت لکه
 زکوٰۃ، خیرات، د دوستانو کومک، حج، پر ديني امور و خرڅ ...
 دا ټوله په مال کيږي ددې شکر دادی چي خرڅ کړل سي او
 د آخرت لپاره ذخیره سي داسي چي انسان فنا سي يا بې مال فنا
 سي او د قبر لپاره هيڅ ونه کړي .
 ژوند د مرگ ترمخه : دا هم یو لوی نعمت دی ، ملا علي قاري
 رح فرمايې که چيري ناجوړې يا مسکيني وي مگر دی خو ذکر
 کولای سي دا يو آن پر دغه حال هم دالله ﷻ لوی نعمت دی .¹
 مفسرين فرمايې چي د آخرت په ورځ د انسانانو سترگي
 خلاصي سي مؤمنان هم حسرت کوي چي کاشکي موږ اعمال
 ډیر کړي واي ، او گنهکار مؤمنان وايې کاشکي موږ د داغسي
 عالي مقدس ذات جل جلاله نافرمانی نه
 وای کړې . البته مکمل اولياء کرام ددغه حسرت خلاص وي .
 الله ﷻ دي موږ اوتاسو ته د ژوند قدرداني رانصيب کړي .
 عاقلات وايي : الغمة اذا فقدت عرفت : چي نعمت زائل سي
 بيا يې قدر معلوميږي . يعني په قبر کي بيا دژند قدرداني
 ورمعلوميږي .

¹ مرقات ج ۹ ص ۳۷۰ .

﴿٣٦﴾ د نيوې عذابونه د مؤمن لپاره رحمت دي :

﴿ أُمَّتِي هَذِهِ أُمَّةٌ مَرَّ حُومَةٌ لَيْسَ عَلَيْهَا عَذَابٌ فِي الْآخِرَةِ
عَذَابُهَا فِي الدُّنْيَا، الْفِتْنُ وَالزَّلَازِلُ وَالْقَتْلُ ﴾¹

ترجمه : زما دغه امت امت مرحومه دی (يعني رحمت پر دغه امت ډیر دی په سبب د نبي ﷺ چي رحمة للعالمين دی) پر دغه امت باندي په آخرت کي عذاب نسته او په دنيا کي د دوي عذاب فتنې، زلزلې او ناحق قتلونه دی .

لغات : الْفِتْنُ : د فتنه جمعه ده مختلفي معناوي لري لکه: امتحان، گناه، عذاب، رسوايي، گمراه کول، گمراه کيدل، ناجوري وغيره .

تشریح : دا چي په آخرت کي امت مرحومه لره عذاب نسته د دې څخه سخت عذاب يا دائمي عذاب مراد دی ځکه چي په ځينو احاديثو کي پر گناه کبيره باندي د عذاب ذکر دی. يعني چي په شريعت مقدسه باندي عمل ونکړي نو په دنيا کي په مختلفو آفاتو باندي اخته کيږي د دې لپاره چي گناه يې محوه سي او آخرت ته پاته نسي : من يعمل منكم سوء

¹ عن أبي موسى قال: قال رسول الله ﷺ: أمتي الخ. مشکوة ج ٢ ص ٤٦٠.

ييجزیه ، آیه هم پر دغه دلالت کوي ، یا یې گناه کبیره نه وي
 کړې نور گناه الله ﷻ په مختلفو آفاتو ورمحوه کوي په
 آخرت کي گناه کبیره والا اشخاصو لره عذاب سته .
 حاصل دا چي په دنیا کي عذابونه او تکلیفونه مؤمنانو لره
 رحمت دی که گناهکار وي گناه یې محوه کيږي که نیک وي
 مرتبه یې پورته کيږي ، په دنیوي تکالیفو باندي باید
 مؤمن صبر وکړي او د ډیرو شکایاتو څخه چي خلگو ته یې
 کوي باید ځان وساتي ، او دا تکالیف د الله تعالی ﷻ
 رحمت دي . البته دعاء کولای سي : چي الله پاک ﷻ ته دعاء
 وکړي چي یا الله ﷻ هدایت راکړې د دنیا ، آخرت او دقبر د
 تکالیفو څخه مي خلاص کړې ځکه موږ عاجزه یو دصبر
 طاقت نه لرو همیشه به دغه دعاوي کوو .
 حضرت مولانا رومي رح فرمایي : چي عذاب مومنین لره
 رحمت دی

في المثل جورث اگر عريان شود
 گر جهان گريان بود خندان شود¹

﴿٣٧﴾ د نیکو اعمالو و طرف ته وړاندي کیدل د ټولو

بدبختیو څخه نجات دی :

﴿ بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ ، يُصْبِحُ
الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَ يُمْسِي كَافِرًا ، وَ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَ يُصْبِحُ
كَافِرًا ، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضِ الدُّنْيَا ﴾¹

ترجمه : د اعمال صالحو په کولو کې تلوار کوي تر مخه
ددې چې فتنې ظهور وکړي (داسې فتنې) لکه د تاریکي
شپې د ټوټې په مثل (اثر يې دادی) انسان سهار د ایمان په
حال کې راپورته کېږي او ماښام کافر وگرځي ، او ماښام
مؤمن وي مگر سهار د کفر په حالت کې راپورته کېږي (او
دغه ښه، خلک خپل دین د دنیا د لږ سامان په عوض کې
خرځوي .

لغات : بَادِرُوا: باب مفاعله یو تر بله سبقت کول .

قَطْع: مفرد يې قطعة دی ټوټې ته وايي . بِعَرَض: لږ سامان .
تشریح : جناب نبي کریم ﷺ په دغه حدیث مقدسه کې
مسلمانانو ته فرمایلي دي چې تاسو د اعمال صالحو په

¹ وعن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ بَادِرُوا الخ . مشکوۃ ج ۲ ص ۴۶۲ .

کولو کي تلوار کوئ ځکه که چيري فتنو ظهور وکړي
 داسي فتنې لکه د تورې شپې حصې يعني دغه فتنې تر
 تورې شپې لا زيات ظلمت لري د اصلاح او فساد درک يې
 نه معلومېږي ، نه سبب دجنگ نه سبب دخلاصوالي
 معلومېږي په دغسي وخت کي مسلمانان په مختلفو
 تکاليفو او تشويشاتو کي وي نه عبادت پر ښه طريقه
 کولای سي نو دفع ددغه فتنو کولای سي ځکه چي دده
 د اعمالو په وجه پېښه ده .

ملاعلي قاري رح فرمايې زيات قتلونه، يا ديني اختلافات
 واقع سي په مابين کي دمسلمانانو ، سهار به مؤمن وي
 مابنډام به د بدو اعمالو يا بدو خبرو په وجه کافر وي
 يامابنډام به مؤمن وي او سهار به کافر وي خپل مقدس او
 باعزته دين د دنيا لپاره خرڅوي ، نو تاسي بايد په دغه
 وخت کي د اعمال صالحو طرفته سبقت وکړي
 دخبرو څخه دکفارو او بدو اعمالو څخه ځان وساتي .
 او دا ټوله حالت نن سبا واقع دی ،الله تعالی ﷻ مسلمانانو
 ته اولاهدايت او بيا حفاظت ورنصيب کړي . آمين

﴿٣٨﴾ قیامت ته نژدې به پر دین عمل کولو والا داسي په

تکلیف وي لکه د اور سکروټي چي يې په لاس کي وي :

﴿ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ الصَّابِرُ فِيهِمْ عَلَى

دِينِهِ كَالْقَابِضُ عَلَى الْجَمْرِ ¹﴾

ترجمه : نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چي پر خلگو باندي به

داسي زمانه راسي چي (په دغه زمانه کي به) پر خپل دین

باندي صبر کونکی (عمل کونکی) داسي وي لکه سکروټه

د اور چي يې په لاس کي اخیستې وي (يعني پر دین عمل

کونکی مؤمن به په دغه اندازه په عذاب کي وي).

لغات : الْقَابِضُ : د باب ضرب څخه یوشی په لاس باندي

نیول.

الْجَمْرُ : جمع دجمرة په معنی دسکروټي .

تشریح : ددې حدیث مقدسه مطلب دادی چي نبي کریم ﷺ

فرمایي چي په آخره زمانه کي به نارواوي داسي عامي سي

چي خلگ به د دین څخه نفرت کوي د خلگو اعمال نه

بلکه عقائد به هم خراب سي لکه مخکي حدیث شریف کي

¹ عن انس قال : قال رسول الله ﷺ يأتى الخ . مشکوۃ ج ۲ ص ۴۵۹ .

چي ذکر سول . څوڪ چي د دين خبره وکړي يا پر دين باندي
 عمل وکړي حمايت کونکی به يې نه پيدا کيږي نو په دغه
 وخت کي سړی پر دين باندي ټينگ پاته سي په دغه
 حديث شريف کي د اور د سکروټو په لاس دنيولو سره
 تشبيه ورکړې ده لکه څنگه چي په لاس کي سکروټي نيول
 گران کار دی همدارنگه په باطل ماحول کي دايمن او
 د اعمالو حفاظت کول هم ډير گران کار دی .

نو په دغسي وخت کي پر دين يا پر ديني عمل باندي (چي
 خلگ عمل نه پر کوي لکه ډيره وغيره) بر کرار پاته سي ،
 په حديث شريف کي ذکر دي چي داعمل مسنون دسلو
 شهيدانو ثواب لري (من تمسك بسني الخ) اوپه يو بل
 حديث شريف کي ذکر چي دغه شخص د پنځوسو و نفرو
 دعمل کولو ثواب ورکول کيږي . حق تعالی ﷻ دي
 ټولو مسلمانانو ته پر اعمالو استقرار ورپه نصيب کړي .

﴿٣٩﴾ د نبي کریم ﷺ مهم وصیتونه :

﴿ذَا قُمْتَ فِي صَلَاتِكَ فَصَلِّ صَلَاةً مُودَّعٍ وَلَا تُكَلِّمْ بِكَلَامٍ
تَعْذِرُ مِنْهُ عَدًّا وَاجْمَعْ الْإِيَّاسِ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ﴾¹

ترجمه : (نبي کریم ﷺ په جواب کي د سائل و فرمايل) : کله چي ته دلمانځه لپاره ودرېږي نو داسي لمونځ وکړه لکه د دنيا څخه چي رخصت کونکي والا وي او ته د ژبې څخه داسي خبره مه راباسه چي سبا (ددغه خبري کولو په وجه) عذر غواړي ، او دهغه شي څخه نااميده سه چي دخلگو په لاسو کي دي .

لغات : ودَّعَ : رخصت کول ، پرېښودل ، دخپلي زندگۍ څخه رخصت کېدل .

صَلَاةٌ مُودَّعٌ : د خپل ژوند اخري لمونځ . عَذَرٌ : دباب ضرب څخه د الزام څخه بري کيدل .

الاياس : د باب سمع څخه په معنی د نااميده کيدل .

تشریح : صلوۀ مودع : مطلب دادی چي لمونځ بايد داسي وسي چي د الله ﷻ ماسوا ټوله مخلوق رخصت او

¹ عن ابي يوب الانصاري قال جاء رجل الى النبي ﷺ فقال : عطني و اوجز فقال الخ. مشکوٰۃ ج ٢ ص ٤٤٥.

پريښونکى يې يعنې فکر به دي په لمانځه کي وي . دوهم
مطلب يې دادى چي لمونځ بايد داسي وي چي لمونځ لره
رخصت کونکى يې يعنې لکه ستا د ژوند آخري لمونځ چي
وي نو ددغه تصور سره بايد لمونځ په ښه خشوع او عاجزۍ
سره وسي او معلومه هم نه ده چي تر بل لمانځه پوري به ته
ژوندى يې که نه . حضرت ملاعلي قاري رح فرمايې چي د
ژوند آخري فرض ښه وکړه .

لاتکلم : مطلب داسي خبره يو مؤمن تر خولې نه راباسي
چي د آخرت په ورځ بيا پښېماني کوي او عذر غواړي
بلکه دلته پرهيز کوه .

بل مطلب يې دادى چي داسي خبره مه کوه چي سبا د خپلو
دوستانو او رفيقانو څخه عذر غواړې بلکه ځان ځيني
وساته .

واجمع الاياس : مطلب د اچي دهغه شيانو څخه نااميده
سه کوم چي دخلگو په لاسو کي دي ، ستا په قسمت کي
چي څه ليکلي وي درکول کيږي اميد هيڅ فائده نه لري ،
دوهم مطلب دادى چي د نورو پر مال او سامان باندي نظر
درلودل د قلبي افلاس علامه ده د کومو خلگو زړونه چي

غني وي هغه دا افلاس نه لري .

په يو حديث شريف کي ذکر دي چي يو صحابي د نبي کریم ﷺ څخه پوښتنه وکړه : اول يو داسي شی راوښيه چي د الله ﷻ او خلگو په نزد محبوب شم نو نبي کریم ﷺ و فرمايل چي ځان وساته د هغو شيانو څخه چي د خلگو په لاسو کي دي خلگ به خپله ستا سره محبت وکړي .

﴿ ٤٠ ﴾ د ذکر او ذاکر فضائل :

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ ﴾¹

ترجمه: نبي کریم ﷺ فرمایي: کوم شخص چي د الله ﷻ ذکر کوي او کوم شخص چي د الله ﷻ ذکر نه کوي ، د دوی دواړو مثال د ژوندي او مړه شخص په څیر دی .

لغات: مَات: د باب نصر څخه د مرګ په معنی .

الحي: د باب افعال څخه په معنی د ژوند .

تشریح: په دغه حدیث مقدسه کي فضیلت د ذاکر بیان سوی دی علماء محدثین فرمایي چي په دغه حدیث کي د زړو د کیفیت بیان دی چي زړونه دوه قسمه دی : ذاکر زړه ژوندي دی ، او غیر ذاکر زړه مړ دی (که څه هم په خوله ذکر وکړي) لکه څرنگه چي ژوندي او مړ انسان فرق لري چي مړ نه ځان ته فائده رسولای سي نه غیر ته که بې دفنه پاته سي بد بويې يې ځي همدارنگه غیر ذاکر چي زړه يې مړ دی د ټولو نقصاناتو مرکز دی ، که څه هم ژوندي دی په حقیقت کي مړ دی ، او ذاکر که حقیقتا مړ سي په قبر کي ژوندي دی : بل احياء عند ربهم ،

¹ عن أبي موسى قال: قال رسول الله ﷺ مثل الخ. مشکوة ج ١ ص ١٩٦.

ذاکر په قبر، حشر او جنت کي خاص ژوند لري. علامه ابن قیم
رح فرمایي: چي ذکر هغه دروازه ده چي د بنده او الله ﷻ تر
ميان خلاصه ده يعني رضامندي الهي ﷻ په دغه ذکر سره ده،
شارحين فرمایي چي ذکر دوه قسمه دی: (۱) یادونه دالله ﷻ په
ژبه سره لکه تسبیحات وغيره. (۲) یادونه دالله ﷻ په زړه سره،
او همدا افضل عمل دی ولي که زړه ژوندی سو حیات ابدی په
پیدا کړي^۱.

په معارف القرآن کي ذکر دي چي اصل ذکر کونکی زړه دی ژبه
يې صرف ترجماني کوي.^۲

یواځي په ژبه سره ذکر کول هم ثواب لري او هم د شکر ځای دی
مگر ډیر اثر نه لري د زړه کمال نسي پیدا کولای او د زړه
صفایي نه راځي اخلاق یې نه سمیږي. اخلاق حسنه، قرب
الهي ﷻ، حیات ابدی د اټوله د زړه په ذکر سره حاصلیږي چي
دیو کامل استاد څخه زده سي.

مسئله: علامه ابن عابدین رح او نور فقهاء ذکر کړی دی چي د
اخلاق ذمیمه په اخلاق حسنه سره اړول فرض عین دی، اوهم
دغه خبره مولانا اشرف علي رح په البصائر کتاب کي او مفتي

^۱ مظاهر حق ج ۲ ص ۴۶۶.

^۲ معارف القرآن ج ۱ ص ۳۹۲.

محمد شفيع رح په معارف القرآن کي کړې ده او د اخلاق ذميمة په اخلاق حسنه اړول عموما په ذکر سره کيږي چي دکامل استاذ په تربيه کي وي او هم دغه خبره علامه عبدالوهاب شعراني په خپل کتاب ميزان اعتدال کي کړې ده حکه قاضي ثناء الله رح فرمايي : چي علم باطن او تزکيه فرض ده طريقت واجب دی . شاه ولي الله رح فرمايي : دهغه عالم څخه د صحبت څخه فرار وکه چي د باطن تزکيه يې نه وي کړې . نو دهر چا څخه به ذکر نه اخلي بلکه استخاره به کوي يوکامل متشريع شيخ به پيدا کوي او ذکر به ځيني زده کوي .

د ذکر فضائل :

- (۱) په حديث شريف کي ذکر دي : تر ټولو خيراتو، صدقاتو حتی تر جهاد ذکر (قلبي) افضل دی .
- (۲) حضرت عبدالله بن عباس ؓ فرمايي : چي په جنت کي انسان پر هغه وخت باندي افسوس کوي کوم وخت چي يې په دنيا کي بې ذکره تير کړی وي .
- (۳) په حديث شريف کي ذکر دي چي هر شي لره صفايې سته او صفايې د زړه په ذکر سره ده .

د ډاکړ فضائل :

- (۱) په حديث مذکوره کي ذکر سول چي حقيقه ډاکړ ژوندی دی
- (۲) يو چا دنبي کریم ﷺ څخه پوښتنه وکړه چي کوم عمل

افضل دی؟ نبي کریم ﷺ وفرمايل چي ته د دنيا څخه په
داسي حال کي رخصت سي چي ژبه دي الله ﷻ په ذکر سره
لنده وي (يعني ډاکريي).
(۳) ذات الهي ﷻ د ملائکوو په منځ کي په ډاکرينو باندي
فخر کوي.¹

د ذکر متعلق د حضرت امام رباني شيخ احمد فاروقي رحمه الله

مبارک وينا :

دانا واکاه باش که سعادت تو بلکه سعادت جميع بني آدم
وفاح درستگاري همه در ذکر مولاء خود است جل سلطانه
تاممکن باشد جميع اوقات را مستغرق ذکرالهي جل
سلطانه بايد ساخت ويك لحظه تجويز غفلت نبايد کرد.
ولله سبحانه الحمد والمنة ، که دوام ذکر در طريقه حضرات
خواجہ گان قدس الله تعالى اسرارهم در ابتداء میسر
میگردد... الخ.

پس اختيار اين طريقه عاليه من طالب را اولی وانسب
باشد بلکه واجب ولازم... الخ. 2

¹ مرفات ج ۵ ص ۵۵۵، ج ۵ ص ۱۵۲.

² مکتوبات ج ۱ ص ۷۶. حصه سوم. مشنوي ج ۱ ص ۶۲.

حاصل : حضرت اما م رحمة الله تعالى عليه فرمايې چي
اگاه او باخبره اوسئ چي :

(۱) د ټوله بني آدم نيك بختي او كاميابي په ذكر كي
دمولا ﷺ خپل ده .

(۲) تر څو چي ممكنه وي ټوله وخت بايد په ذكر كي
مشغوله تير سي او يوه لحظه بايد غفلت ونكړي .

(۳) چي دوام ذكر په ابتدا د طريقي د حضراتو خواجگانو
قدس اسرارهم سره كيږي .

(۴) نو اختيار ددغه طريقي عاليې طالب رضا حق لره ډير
بهتره او مناسبه بلكه واجب ده .

د حضرت مولانا جلال الدين رومي رح رايه :

گر تو سنگ صخره مرمر شوي چون بصاحب دل رسي کوهر شوي
نارخندان باغ راخندن کند صحبت مرادانت از مردان کند
همنشین اهل معنی باش هم عطایابی وهم باشی فتا
بی عنایات حق و خاصان حق گر ملک باشد سیاهشش ورق

وما علينا الا البلق المبين .

۱۴۲۹\۱۰\۱۰ هـ ق

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library